

2011. május

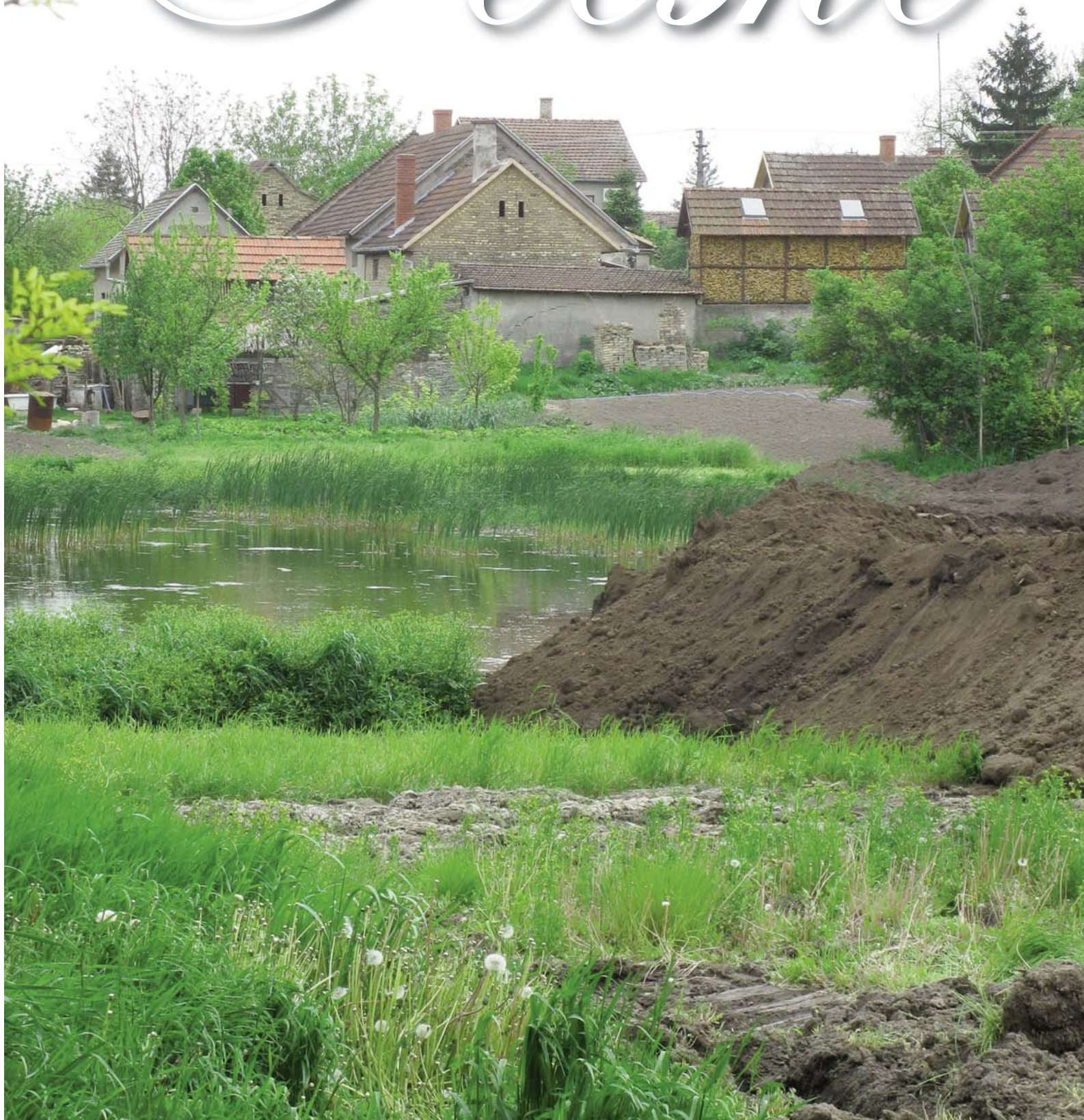
BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

8. ÉVF. 4. SZÁM(79)

ára: 50 din

ISSN: 2217-3706

Fecske

KÖSZÖNÖM, KITÚNÓEN!

Akik ismernek, azok tudják, hogy nem szokásom panaszkodni. Nem azért mivel nem lenne rá okom, hanem egyszerűen csak azért mert nem tartom célravezetőnek azt, ha a negatív dolgok emlegetésével, sorolásával, fejtegetésével tovább fokozzuk mindennapi gondjainkat. Köszönöm, kitűnően, szoktam mondani, ha valaki megkérdi, hogy vagyok. Ezt mondom, mivel bízom abban, hogy ily módon megalapozom annak a lehetőségét, hogy pozitív irányba tereljem a beszélgetés fonalát. Őszintén bevallva sokan elcsodálkoznak a válaszon, bizonyára gondolnak is valamit rólam, amit aztán leggyakrabban nem mondanak ki.

C'est la vie, ilyen az élet, mondják a franciák. Ha valaki felvette a kolompot, akkor rázza is, mondja a mi népünk, de mindettől függetlenül, akkor sem panaszkodom, ha szinte már áttekinthetetlenül sűrűsödnek körülöttem a megoldásra váró, gyakran megoldhatatlan elvárások, önként vállalt, vagy visszautasíthatatlannak tűnő feladatok. Könnyű nekem, mondják, vagy gondolják sokan, hiszen tudni vélik, nekem csak egy szavamba kerül, hogy elrendezzem, megoldjam a dolgokat. Garmadával kellene gyártanom fából a vaskarikákat, hogy

hazavágyódás, felelőtlenség a gyermekáldás vállalás. Nem lesz igazuk azoknak, akik feketére festenek a napot is, hogy nagyobb értéket nyerjen füstölő mécsesük fénye.

Sok mindenről szeretnék nyomot hagyni ezzel az írásommal. Arról is például, hogy újra eljött a kikelet, közelít az új termés reményével biztató nyár, kizöldült, és új termést ígér a határ, hiszen az aranyat érő májusi eső is tud időnként esni. Az pedig, hogy nap, mint nap nő az esélye annak, hogy meggytermésünk is lesz az idén, mindazok örömére, akik szeretik ezt az egészséges gyümölcsöt, a belőle készített termékeket, beleértve közénk természetesen a híres, neves meggypálinkánkat is, szintén jó hírnek számít.

Az is biztató látvány, hogy a fiatal, és agilis községi vezetőségünknek, és a VMSZ tartományi tisztviselőinek köszönhetően, elkezdődött a bekötőút építése, amely az ipari parkunkban elsőnek megépülő Júlia malmot megközelíthetővé teszi a régi nemzetközi úton megépülő körforgalomból is. Gondolom ennek örülni fognak a becsei út lakói is, akiknek sok gondot okozott, és okoz még most is, az építkezés ideje alatt meg

„a most folyó tárgyalások azt ígérik, hogy újabb, munkahelyteremtő létesítmények is épülni fognak.”

ritkuljanak a gondok ebben az ellehetetlenített világban, ahol nem mindennapi kihívást jelent az egyéni, és közösségi küzdelmünk a bennünket ellepő, vagy ellepni készülő balkáni szegénységgel, igénytelenséggel.

Mindenkinek megvan a maga keresztje. Nekem is, másoknak is. Azt természetesen szinte mindannyian úgy tudjuk, hogy a többiek által cipelt kereszt sokkal könnyebb, a nekünk rendelnél. Sokszor tépelődünk persze azon is, hogy mi a csodának kellet azok táborához csatlakoztunk, akik arra vállalkoztak, hogy nem mindennapi terhükkel a keskeny utat válasszák, ahol, köztudottan, sokkal nehezebb az előrehaladás.

Pedig menni kell előre. Nem szabad megállni, hiszen az, aki nem tud nap, mint nap célt kitűzni, előre tekinteni, és bizonyítani, hamar elveszti az irányt, és zsákutcába kerül. A zsákutca pedig nem nagy perspektíva, sem az életerős, hát még a betegség miatt éveken át ágyban fekvő embertársaink számára sem. Mindig lenni kell kiútnak, kitörési pontnak az aktuális egérfogóból. Mennünk kell előre, bízva, és reménykedve, hogy az adott realitások figyelembe vételével van még számunkra esély a jobb, emberhez méltóbb életre.

Már megint elkalandoztak a gondolataim, járatom az eszem, mondhatják a bácsfeketehegyi Fecske falulap olvasói, akiknek a májusi számban is szeretném megüzenni, hogy előbb, utóbb, bizonyosan újra szebb, értelmesebb fog lenni az élet ezen a tájon, amelyet ősink választottak számunkra. Élhetőbb lesz az élet, és nem lesz hiábavaló az itt maradás, a kitarás, megvalósíthatatlan a

növekedett forgalom. Köszönöm a türelmüket, és újra csak azt mondhatom, ha megérkezik a Nagyberuházási alap által jóváhagyott tartományi támogatás, a Becsei utca aszfaltburkolata falunkban az első között lesz felújítva. Az sem mellékes dolog, hogy a vásártéren felhalmozott körtörmelék, a tartományi mezőgazdasági titkárság támogatásának köszönhetően, az említett utca falun kívüli szakaszát fogja erősíteni, hogy az esős időben is járhatóbb legyen, és kevesebb sarat hozzanak be a mezőgépek a faluba.

Örölni fog a malom hamarosan, és a most folyó tárgyalások azt ígérik, hogy újabb, munkahelyteremtő létesítmények is épülni fognak a környéken, tovább fog változni a táj arculata. Nagyot nőtt az esélye annak is, hogy polgármesterünk rátermettségének, és a tartományi képviselőház elnöke támogatásának köszönhetően, európai pénzekből, hamarosan megkezdődjön a lehető legkorszerűbb szennyvíztisztító építése is a leendő bácsfeketehegy körforgalomtól nyugatra. A legújabb európai szabványoknak megfelelően a község három településének szennyvizéből még a gyógyszermaradványokat is kiszűrjük, nehogy felboruljon a Krivaja patak élővilágának hormonháztartása.

Gondolom, hogy az ügyeletes elégedetlenkedők már hegyezik a ceruzájukat, és a nyelvüket, hogy elmondják más, sokkal fontosabb dolgokra is lehetne költeni majd azokat az európai pénzeket. Sorolják is a megoldásra váró gondokat, szájukra veszik a falu, és a község vezetését, megvádolván őket sok mindennel, néha még

azzal is talán, hogy miattuk nem nappal van az éjszaka. A kibicnek semmi sem drága, tudja ezt mindenki, aki konyít valamennyit az ördög bibliájához. No de ilyen az élet, az sem lenne célravezető, ha nem volna más vélemény, vagy a mindannyinkat érintő dolgok más szemmel nézése.

Kell a más vélemény, de kell a jó szándék, és a realitás is. A bagoly mondja a verébnek, vagy a más szemében található szálla örök igazságát nem lehet büntetlenül figyelmen kívül hagyni. Nem lehet sokáig előre törtetni féligazságokat szajkózva, másokon átgázolva, közösségi akaratot figyelmen kívül hagyva. Nézd meg előbb, hogy ki mondja, és csak azután gondolkodj el azon, hogy mit mond, tartja a népi bölcsesség. Választási időszak felé közelítünk, figyeljük meg, tovább fog duzzadni az ígéretgőz, és az elégedetlenséget szítók egyre hangosabb, és agresszívabb tábora, azoké, akik az elmúlt

tott IV. Gyermekszínjátzó Műhelytalálkozón, ahol tizenkilenc csoport mintegy háromszáz tagja lépett fel, kiválóan szerepelt, versmondóink hagyományosan hozzák a formájukat, a Soma színtársulat pedig, Vajdaságot járva, újra számos színházi előadást hívott meg Bácsfeketehegyre. Úgy néz ki, hogy az idén nyáron, a hagyományos alkotótáboron kívül, első ízben, rangos hazai, és külföldi művészek részvételével képzőművészeti, és kerámia művésztelepet is szervezünk, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy lehetőséget adjunk az érdeklődő gyerekeinknek a szakmai fortélyok elsajátítására. A június második hétvégéjén sorra kerülő Falunapra, és a Meggynapokra pedig, úgy tűnik, jó bemelegítő volt az idei majális másnapján a strandon szervezett főzőverseny, és más egyéb ottani program.

Hát igen, ilyet is fel tudunk mutatni

években szinte semmit sem valósítottak meg mindabból, amit a múltkori szavazathajhászó kampányukban megígértek.

Ilyen az élet, mondják a franciák, én meg örömmel jelentem, hogy van fejlődés falunk művelődési egyesületében is. Nem szeretném elkiabálni, de úgy néz ki, hogy a fiataljaink szerepvállalása eredményeként hamarosan újra tíz pár néptáncos fogja alkotni a Kónya néptáncsoportot, ténynek tűnik az is, hogy húsz pár néptáncosra fogunk viseletet varratni a középső néptáncsoportban, a Mákvirágban táncolók számára. Az Aprócskák mellett, előbb, utóbb újra megalakul a Sziporka néptáncsoport, és a fiatalok tamburazenekarában több mint tíz zenészszer számra kell húrokat beszerezni. Művelődési egyesületünk fiatal gyermekszínjátzó csoportja, a Skacok, de nem kevésbé az iskolánk, egyelőre, Nevenincs gyermekszínjátzó csoportja, a falunkban nemrég megtar-

Bácsfeketehegyen. Mindezt annak köszönhetően tehetjük, mivel kimondtuk, hogy a fiataljaink előtt nyitott a lehetőség a közösségépítés-, és megtartás felelősségének, és lehetőségének a gyakorlására.

Nem szabad egy percre sem felednünk, hogy fiatalok nélkül nincs élet, nincs jövő, értelmét veszti az előző nemzedékek munkája. Ezért örülünk mindannyian minden megkötött házasságnak, minden felsíró kisbabának, minden hazatérő, és hazavágyó falubelinek, minden házjavító, és házmegtartó családnak, bácsfeketehegyi magyar közösségünk minden bizakodó tagjának, bizonyosan tudván azt, hogy Megváltónk velünk van, megbízik bennünk, és mérhetetlen szeretettel óvja minden léptünket.

Pál Károly

V I S S Z A P I L L A N T Ó

AZ IZIDA HÍREI

Először is szeretnék elnézést kérni Önöktől, hogy már március óta nem jelentettük pénzügyi helyzetünket. Márciusban és áprilisban tetőztek a pályázatok írása,

lyosan gondolkodni, hogy legyünk az élet minden területén biztonságosak és önállóak, attól függetlenül még akkor is, ha egy specifikus ember csoporthoz tartozunk!

voltak kudarcok, de vannak kellemes híreink is. Most, hogy már egy kicsit kifújtuk magunkat, és a különböző mérleg után talán egy kis pihenésre is jut időnk, szeretnék néhány szót ejteni az eredményeinkről. Tapasztaltuk, hogy ahol a legnagyobb a szükség, leghamarabb megjön a segítség. Mindig panaszkodtunk, hogy nincs megfelelő szakember a napköziben. Na, most sikerült! A **Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat** jóvoltából hét embert bírnak foglalkoztatni a napköziben. Ez nagyon jó, így a napközi mely az „Izida” szervezet keretein belül működik, bír minden munkanap dolgozni. Tagjaink nagy öröme több hasznos aktivitást lehet megtartani felügyelők jelenlétében.

A „Humentis” egyesület vásárlási utalvánnyal lepte meg

egyesületünket, ezzel biztosítva a fogyóeszközök beszerzését. Gazdasági tanácsokkal is elláttak bennünket. A „Humentis” képviselői megtanítottak bennünket szabá-

El is érhetjük mindazt, ha önálló termelő foglalkozást találunk. Tanácsokat is kaptunk mi lenne részünkre a legmegfelelőbb. **Köszönjük megértésüket és támogatásukat.** A „Humentis” való megbeszélésen jelen volt a Szociális központ képviselője is. Munkánkban, a pályázatok írásában nagyon sokat köszönhetünk a szociális központ munkatársainak.

A Helyi közösség programjaiba is igyekezzünk bekapcsolódni. Az utcaseprés, kaszálás, medrek tisztítása mellett, amit a **Helyi közösség** szolgáltatásai közé tartoznak, az „Izida” tagjai is bekapcsolódtak a munkában, mert arra a határozatra jutottunk miért ne végezhetnénk képzéseinknek megfelelő közmunkát. Miért ne lehetne ecsetet adnia fiataljaink kezébe? Na, mi ezt megtettük. Kidolgozott program keretében fiataljaink a központban lévő virágtartókat átfestették és az üvegházunkban nevelt virágokkal be is ültették. A kedvező tapasztalatok birtokában a jövőben is ilyen és ehhez hasonló feladatokat vállalunk még privát házaknál is. Igaz egy kicsit csalódtunk! Munkánk eredményében nem tudtunk teljesen örülni, ugyanis a virág vájúkból rövid időn belül eltűntek a virágok. Úgy látszik polgártársaink nem osztottak örömeinkben. Ez miért van így, senki sem tudja... pedig a központunk, utcáink díszessége minden itt lakó polgár büszkesége.

Majálistoztunk! Szépen elmúlt a munka ünnepe. Bogrács főzőversenyen vettünk részt, amelyen csapatunk nagyon jól érezte magát. Igaz serleget nem nyertünk, de vendégül láthattunk sok kedves ismerőst, szülőt és vendéget.

P.J.

A KATICABOGÁR HÍREI

Lehet, hogy gonosz leszek, mivel azt akarom önökkel tudatni, hogy már két éve segíték lábra állítani e szervezetet, mégse sikerül, mivel mindig visszahuppannak a hátuljukra, mint a fehércsirkék. Ki kell hangsúlyozni, hogy nem elég egy lelkes vezető, mert mivel, mint a motorban az önindító, csak akkor vagyok jó, ha a többiek hozzám kapcsolódnak, mint a fogaskerék fogai, és minden mozog, dolgozik, de ha nem kapaszkodnak hozzám, akkor sajnos nem fogunk egyről kettőre jutni.

Az új törvény szerint újra lettünk regisztrálva és éppen ezért nem hagyom, hogy ne legyünk tehetetlenek. Ne legyen az eddigi munkánk egyszerű szalmaláng, vagy azt mondják ránk, hogy sokat akar a szarka... , ezért kellene mindenkinek a tudása és az ereje szerint dolgozni a társaság érdekében.

Kimozdítottam a szervezetet a holtpontból, kérem, más is segítsen, vagy ha kell és értelmet érzi, kritizálja is meg a munkámat, ha úgy gondolja, hogy nem jó ahogy dolgo-

zok.

A szervezetben van egy önfeláldozó kis csoport, de ez olyan kicsi, hogy a többiek segítségével nélkül, sajnos tehetetlen, hiába fekteti bele szeretetét energiáját a munkába, mert a többiek passzivitása inkább visszarántja őket is.

Ha nem kezdünk el magunkkal komolyabban törődni, valamilyen tevékenységet folytatni, senki sem bír bennünket támogatni, mivel aki nem tátja el legalább a száját, annak sosem fog belerepülni a sült galamb.

A Jóisten, végre kapát is adott a kezünkbe, de azt használni is

kell, úgy lesz belőle hasznunk.

Legyünk aktívak (mármint a tagság) több civil szervezetben, vagy más társadalmi csoportosulásban is, de, ha már az Istennek köszönve nagycsaládosok vagyunk, ez legyen mindenhol a legfontosabb, és ezért harcoljunk, velem az élen.

P. E.

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Valódi tavaszias időjárás lengi falunkat körül, lehetőséget adva, a felgyülemlett munkálatok folytatására.

Köszönve ennek a tényezőnek, a Titó Marsal utca mindkét oldalán-, a teljes hosszon, sikerült eltakarítani az árok-tisztításból visszamaradt földet.

Sor került faluközpontunk szállítására is, amelyben nagy szerepet vállaltak magukra az „IZIDA” ügyes tagjai és vezetősége. Kihasználnám az alkalmat és itt köszönjem meg a Helyi közösség és a lakosság nevében a közreműködésüket. Munkájuk eredményeként a beton virágtartók újra

lettek festve, valamint szebbnél szebb virágok kerültek beültetésre, és ami nagyon fontos: folyamatos gondozásban fognak részesülni palántáik részéről, hogy minél hosszabb ideig színezzék mindennapjainkat, és hogy ne feledjük: Ki a virágot szereti, rossz ember nem lehet!

Felfrissültek a játszótereink, új padokat helyeztünk ki,- új padokkal bővült az Eko kút környéke is,- átfestettük a helységtérképünket és hirdetőtáblánkat tartó talapzatokat valamint a központban az intézményeket jelző táblákat.

Folyamatosan dolgozunk a közterületek, útkereszteződések, játszótérek karbantartásán (fűkaszálás, szemét eltakarítás stb.) .

Április 26.-án, megkezdődött a Kis Ernő és a Bolmán utca közti „természetes” tó feltöltése, amihez a szükséges földmennyiséget az ipari parkhoz vezető út – szervízút-építésének megkezdésével tudunk biztosítani. Bízunk benne, hogy a munkálatok befejeztével több évtizedes gondnak tehetünk pontot a végére.

A temetőben végzett általános munkálataink mellett, sor került 4 új pad kihelyezésére, valamint a fenyőfák felgallyazására, a zöld övezetek kaszálására.

Végezetül pedig egy **nyertes pályázatunkról** szeretnénk beszámolni, a **Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat** által kiírt pályázaton sikeresen szerepeltünk, így, 5 helyi lakosnak tudunk munkát biztosítani a nyári hónapokra (3 hónap).

Juhász A.

ELTELT EGY ÉV, MEG KELL ÜNNEPELNI!

Jó, ha vannak jeles napjaink. Kellemes érzelmek ölelik körül az embert, mert ilyen alkalmakkor valami szépre, emlékeztetésre, maradandóra gondolunk vissza. Amikor a megélhetésünknek gyökerét a haszontalanság álkapcsa rágcsálja, főleg most esik jól beletúrní a korábbi évek történéseibe, hogy valami okosra leljünk, és az alapján megtaláljuk a szebb jövőbe vezető utat. Az öregeink mesélték, hogy a feketicsi embereket több ízben húzta ki a csávából a megtermelt szőlő vagy a házi bor. De most is az a látszat, hogy szőlészet ösvényeit követve nem járunk rossz utakon. Egy évtizede, előbb a kiscsáki körében formálódott és dolgozott nagy sikerrel a szőlészeti – borászati szakcsoport, majd nyomdokain megalakult a Bácskai Borrend, amely a Telecskai dombvidék lankáin túl a Temerin környéki szőlészeteket is figyelemmel kíséri. A bort kedvelő embertársaink egészséges és baráti támogatása nyomán átvészeltük a nehéz időket, sőt az új évezred első éveiben a világban látottak alapján elkezdtuk alkalmazni a legfrissebb borkezelő technológiákat. Nagy újdonságként robant mindez a közösség elé, elsőre szinte lehetetlen volt azt feldolgozni. A bejárt út göröngyös volt, de ma már látszik, hogy akkor jó szelet fogott a vitorlánk...

Nagy öröm látni, hogy napjainkban egymás után alakulnak országsszerte a borrendek, hogy elősegítsék az itt készített jó minőségű borok felhozatalát. Mindazonáltal hozzájárulnak a különféle kulturális, hagyományápoló és turisztikai mozgások beindításához, a civil programok megálmodásához.

A Bácskai Szent György Borrend történetének rövid összefoglalója

Borrendünk 2005. április 24-én alakult Topolyán a Mezőgazdasági középiskola termeiben, mint a második Borrend Szerbiában. Megalakulásunk alkalmával nagy szerep jutott a szegedi Szent Vince és a villányi Custodes Vinorum borrendeknek, melyek a kezdeti bátorításuk mellett mindmáig támogatnak bennünket. Az eltelt időszakban igyekeztünk terjeszteni a borrendi eszméket és ennek

elismeréseként, 2007-ben Bogácson társult tagjai lettünk a Magyarországi Borrendek Országos Szövetségének. Ezt igen nagy megtiszteltetésnek érezzük, mert ily módon immár az Unió levegőjét köstölgethatjuk.

A borrendeknek legendája van, a miénk így hangzik:

Vidékiünkön, az 1870-es években kolera járvány söpört végig, de megfigyelték, hogy a borivó embereket elkerülte ez a kór! Ma tudjuk, hogy a savanyú közeg elpusztította a bacilusokat, akkor azonban a bort életmentő italként emlegette a nép.

A borrendi tagságba való felvételt fogadalomtétel előzi meg.

A lovaggá avatási fogadalom így hangzik:

Én, ünnepélyesen megfogadom, hogy mint a Bácskai Szent György Borrend tagja legjobb tudásom szerint hirdetem a bácskai borok dicsőségét, ápolom a helyi hagyományokat és kultúrát, valamint mindent megteszek e táj szépségének megőrzéséért. Magatartásommal és tevékenységgemmel öregbítem a borvidék hírnevét magam és minden igaz borbarát örömére. Isten engem úgy segéljen!

Ami a tevékenységünket illeti – folyamatosan – manapság is a borrendi mozgalmak alapelveit követjük. A bácskai borvidék és a bácskai borok iránti tiszteletet hirdetjük.

Borrendünk a Középbácska, főleg a Telecskai dombok lankáin elterülő vidéket öleli át. Ezen a vidéken a szőlőtermesztésnek és a borászatnak már néhány évszázados hagyománya van. A vidék talaja főleg löszös, melyen a szőlő jó termést hoz és kiváló minőségű borok előállítását teszi lehetővé. Boraink gazdag illat és íz világukkal, de testességükkel is kiválóan szerepelnek a hazai és a határon túli versenyeken.

Az idén tavasszal ismételtelen kiemelt helyen tett említést rólunk az MBOSZ vezetősége és elismerésben részesített bennünket a Telecskai dombháton kifejtett borrendi tevékenységünkért, melynek folytatásaként Bajsán, Szent Dömötör néven megalakult térségünkben egy új, borrendi feladatokat felvállaló egyesület. Ebből is kitűnik, hogy a borrendi mozgalom egyre csak terebélyesedik és ez a tevékenység erőteljes húzóerőt képvisel a talpraesett közösségek mindennapjaiban.

Szép példája volt mindezeknek a nemrég Moravicán „Jó bor, jó egészség” cím alatt megtartott,

szőlészettel – borászattal, történelmi és kulturális szemszögből foglalkozó összejövétel, melyen több feketicsi polgár is részt vett.

A szőlőskertekben befejeződtek a tavaszi munkálatok, bár a hirtelen beköszöntő tavaszi időjárás alaposan rápirított a szőlősgazdák hátára és derekára. Alig lehetett győzni a sorok között kíméletlenül növekedő gyomnövények ostromát. A végén kikerekedtek a dolgok és pihenésre lehetett fordítani a munka menetét.

Az idén április 30-án ünnepeljük az alakulásunk évfordulóját. Vendégeinket nagy tisztelettel és szeretettel várjuk. Többek között, a Magyarországi Borrendek Országos Szövetségének elnökségi küldöttségét, a villányi Borőrök, azután a monori Strázsaborrend, a Csongrád megyei Szent Vince valamint a kiskőrösi Gondúzó borrend képviselőit a határainkon túlról,

de a szerbiai borrendek is jelen lesznek ezen a találkozón. Amennyiben az időjárás és a körülmények engedik, Hegyesen a Dombosfesteren tartunk borkóstolót az egybegyűlt, rangos vendégeink számára, majd szőlőskert látogatásra invitáljuk a jelenlévőket.

Azt már számtalanszor hangsúlyoztuk, hogy a bornak pozitív hatása van az emberi metabolizmusra, arról azonban még nem beszéltünk, hogy már jó néhány ezer éve sejtik az emberek, hogy a friss gyümölcsben és zöldségben olyan „levelek” rejlenek, melyek egészséget adnak a fogyasztóknak. Jusson eszünkbe Sidrák, Misák és Abednegó története Dániel könyvéből...

A múlt században kísérletező Szentgyörgyi Albert professzor is észrevette, hogy a hőkezelt dolgokból elvész valami, az itt található vitaminok nagy része különböződik. Ezért ajánlatos frissen fogyasztani a zöld-

ségféléket vagy kerülni a hőkezelést, hogy a csodavegyületek, a flavonok ne semmisüljenek meg.

Mivel tudjuk, hogy a bor hideg erjedéssel jön létre, tehát a szőlőszemben felhalmozódott egészséges vegyületek a borban kivétel nélkül megmaradnak. Evégből ez a nemes, mértékkel fogyasztott ital tehát igazi flavon forrás, ami azt jelenti, hogy az evés közben és után elfogyasztott néhány korty bor kimondottan egészséges és ajánlatos, mert az ételekben található különféle hatékony anyagokat a borban lévő flavonok a metabolizmusunk számára felhasználhatóvá teszik.

A leírtak alapján tehát, teljes lelki nyugalommal elmondhatjuk, hogy a nemrég Ómoravicán megtartott rendezvény címe: a „Jó bor, jó egészség” híven tükrözi a mozgalmunk egyszerű, de rendkívül tanulságos üzenetét.

Tóth János

A Helyi Közösség ez évben is meghirdeti:

„A falu legszebb háztájéka „

elnevezésű pályázatát

A pályázat folyó év 2011.06.08.- ig tart.

Ezen pályázaton részvételt nyer minden bácsfeketehegyi lakos háztájéka (értsd: házak előtti terület karbantartása, rendezettsége, tisztasága, gondozottsága).

Ennek értelmében a személyes benevezés nem szükséges, viszont megtehető fényképek formájában a HK részére címzett borítékban. Akinek pedig van internet elérhetősége, az megteheti elektronikus formában is a mz.feketic@gmail.com villámposta címre. Kérjük, a levélben csatolt képek mellé tüntessék fel elérhetőségüket is.

Címünk: Helyi Közösség, Testvériség utca 30, 24323 Bácsfeketehegy

Az elbírálást az erre az időszakra kijelölt bizottság végzi, helyszíni értékelésekkel.

Eredményhirdetésre a VII bácsfeketehegyi falunap és a VIII bácsfeketehegyi meggy napok keretén belül kerül sor.

Tárgy: Versenypályázat

Helyszín: Bácsfeketehegy

Résztvevők: Mindenki ki gondozni szeretné háza tájékát

Első helyezet nyereménye: **Fűkaszázó**

Második helyezet nyereménye: egy éves ingyenes szemétkihordás zsák formájában (8 zsák havonta)
Harmadik helyezet nyereménye: vásárlási utalvány a bácsfeketehegyi virágüzletek egyikében 2.500,00 dinár értékében.

GYERMEKEINKÉRT - avagy „Megtörtént(-e) a renoválás”!?! -

A községi Egészség ház feketicsi épülete külső és belső állapotán megbotránkozva, Feketics nagykorú lakosságának 22%-a márciusban követelményt intézett az Egészség ház törvényes alapítójához - Kishegyes község önkormányzatához. Tudjuk, hogy a törvény értelmében, 2005 decemberétől, az alapító, azaz a községi önkormányzat köteles biztosítani az anyagi eszközöket az egészség ház építésére, fenntartására és felszerelésére, az anyagi befektetéseket a helyiségek, egészségügyi és más eszközök, szállítóeszközök valamint számítástechnikai eszközök állandó működésére és fenntartására”. (Az Egészségügyi törvény 48. szakaszának 1. pontja és 13. szakaszának 5. pontja, megjelent a Szerb Köztársaság 107/05, 72/09, 88/10 és 99/10 sz. Hivatalos Közlönyében).

Ez után mi történt?

Sebtében, a bejáratú ajtó melletti fehér alapú táblát, melyen EGÉSZSÉGÜGYI ÁLLOMÁS állt, április 5.-én vadonatúj, fényes FEKETE tábla váltotta fel a következő

felirattal: EGÉSZSÉGÜGYI RENDELŐ.

Ezzel nem is lenne gond, hiszen ha más nem, legalább valami megújult végre, legyen az, csupán egy felirat (ami sajnos, lehetett volna „sötétebb” is)!

Az Egészségügyi törvény 97. szakaszának 2. és 3. bekezdésében (Szerb Köztársaság 107/05, 72/09, 88/10 és 99/10 sz. Hivatalos Közlönyében) azonban a következő áll:

„Az egészségügyi ÁLLOMÁS keretein belül, legalább sürgősségi, általános orvosi és gyermekegészségügy védelmi ellátás végzendő.

Az egészségügyi RENDELŐ-ben viszont, (csak) általános orvosi ellátás.”

Természetesen az Egészségügyi Állomás munkaideje munkanapokon, délelőtt és délután van meghatározva, míg a Rendelő, mint minden más rendelő, rendelhet (vagy nem) ennek megfelelően, bármikor.

Ez mellett, felmerül itt még egy, nem mellékes, kérdés is: ha, a, „lefokozásról”, dönthetett az Egészség ház igazgatója, mi lesz akkor, ha ezek után az ellátás bővítéséhez, pl.

az Egészségügyi Minisztérium jóváhagyására lesz majd szükség?

Kishegyes község Önkéntes Véradoi Egyesülete, ezért időben és még egyszer emlékeztet arra, mit is tartalmaz a polgári indítvány:

A helyi Egészségügyi Állomás és gyógyszer tárt Titó marsall u. 23 sz. alatti épületének, segédépületeinek és udvarának A LEHETŐ LEGRÖVIDEBB IDŐN BELÜLI TELJES FELÚJÍTÁSÁT:

- ÁLTALÁNOS ORVOSI RENDELŐ, VALAMINT
- GYERMEKGONDOZÓ,
- FOGORVOSI SZAKRENDELŐ,
- NŐGYÓGYÁSZATI SZAKRENDELŐ,
- INJEKCIÓS és KÖTÖZŐ,
- VÉR és VIZELETMINTA VEVŐ HELYSÉGEK,
- KARTOTÉKA,
- MEGFELELŐ VÁRÓTERMEK, azaz
- ORVOSI, NŐVÉRI és többi segédhelyiségek TELJES FELSZERELÉSÉT, ÜZEMBE HELYEZÉSÉT és, a megfelelő orvosi, azaz szakorvosi ellátás, rendszeres biztosítását!

Sajnos, a napról – napra szűkösebb anyagiak végett nem utazhatunk mindannyian Kishegyesre! Főként nem betegen! Sokszorosan célszerűbb, egy-egy megfelelő szakorvos hetente egyszeri, vagy havonta egy héten, át Feketicse, azaz Lovćenácon történő, helyi rendelése. Ezáltal hozzávetőlegesen egyenrangúbb orvosi ellátásban részesülne községünk minden feketicsi és lovćenáci polgára is.

Reméljük, polgáraink egészségügyi ellátása, hosszú vajúdas után, végre megoldódhat. Annál inkább, mivel Feketics HK Tanácsa írott formában értesítette Kishegyes község Önkéntes Véradoi Egyesületét, hogy legutóbbi ülésén egyhangúan, határozott benyújtott indítványunkról. Elfogadta, és egyben támogatja is azt, továbbá szintén írásos KÖVETELMÉNNYEL fogja kérni az Egészség ház alapítójától, a községi önkormányzattól, hogy járjon el a követelményt aláíró polgáraink indítványa értelmében. Ez által tegye lehetővé az egészségügyi ellátás hozzávetőlegesen egyenrangú körülményeit, községünk minden polgára részére, és ezt a KÖVETELMÉNYT szintén benyújtja a községi Egészség házhoz is.

Reméljük ezzel véget ér a helyi egészségügyi ellátás folyamatos leépítése és annak áthelyezése a kishegyesi Egészség házba! Már, végső ideje.

Választmány elnöke
Fehér András

MotoCross Bácsfeketehegyen

Sok fiatal imádja a technikát, főleg a motorokat, ezért, dolgoznak, spórolnak, hogy élvezhessék e hobbyt, de sajnos útjaink, utcáink nem rally pályának lettek tervezve. A motorsportnak több változata van, a gyorsaságin kívül az egyik legismertebb a MotoCross, ami többek szerint biztonságosabb is.

Iván Szasa, ki tudjuk, hogy nagy motorimádó, a sebesség megszállottja, úgy gondolta, hogy jó lenne valamit megpróbálni, hogy itt nálunk is legyen MotoCross. Gondolkozott, majd mikor beért benne a gondolat, hogy a legjobb hely a hűtőház mögötti dimbes-dombos rendezetlen terep lenne, megtette az első lépést.

Ez abból ált, hogy 2010 augusztusában, leellenőrizték a Kataszteri Hivatalban, hogy ki a kinézett földterület gazdája. Miután kiderült, hogy e földterület állami tulajdonban van, megtette a következő lépést, meglátogatta, Bácsi Gábor községi, gazdasági, mezőgazdasági, és kommunális ügyekkel foglalkozó titkárt, ki nagyon sokat segített községi szinten, míg a Helyi Közösség szintjén, Juhász Attila Titkár látta kitűnő ötletnek a dolgot.

Sajnos, de szerencsére is, ebben a krízisben saját zsebből indult az alapmunkák megkezdése. Először csak Szasa és Ari kézzel esett neki a dzsungelnek, ami még illegális személtlerakóként is szerepelt, majd a további munkák folyamán az idén már kezdett kialakulni a pálya arculata.

Mivel már előtte meglátta lelki szemével a kitűnő pálya lehetőségeit,

lassan, továbbra is saját zsebből, és a HK szolid anyagi támogatásával megkezdődtek az alap földmunkálatok. Szerencsére a Vojput több slepper földet tudott hozni a közeli autótűt építéséből, térítésmentesen, a pálya jellegét jelentő ugratókba, így meg lehetett szervezni az első pályamegnyitásnak szentelt futamot, bulit.

Az mellett, hogy az anyagiak 90%-a saját zsebből származik a motoros barátok részvételükkel, egy komoly versennyé varázsolták a megnyitót. Szerencsére, balesetmentesen zajlott le a verseny, így a legjobb szájról, szájra terjedő reklám ezt mind jó példát is magával vitte. Ez lett az alapja a Falunapi, június 11-12.-re tervezett következő verseny megszervezésének.

Az első versenyen 37 versenyző startolt 4 csoportban, ami a hangulatot még igazibbá tette. Az újdonság és az érdeklenség ellenére, majdnem félezer néző, motorbarát élvezte

végig a partoldal által képzett biztonságos, kitűnő lelátóról e nálunk nem mindennapi eseményt.

Szasa szeretne klubot is alapítani, a pályát leregisztrálni, amihez még sok anyagi támogatásra is szüksége lenne, hogy részt vehessen az országos versenyek naptárában a bácsfeketehegyi **IVANRING**, mint az év legérdekesebb versenyeinek színhelye.

Tudjuk, hogy a falusi turizmus, nagy fellendülést hozna községünknek, és ebben egy fontos karika lehetnének a leendőbeli MotoCross versenyek, melyek a jövőben, mint tradicionális futamokként lennének nyilvántartva. A helybeliekre ez annyira sem veszélyes, mint az utcai kerékpározás, ezért ha nem tudnak segíteni, vagy pártfogókká válni, legalább ne legyenek az ifjúság számára ilyen jó szórakozásnak kerékkötői.

Szerk.

Xia! Hw? Micsi? Puxa- így néz ki a „modern” üzenet a mostani 10-20 évesek körében. Undorítótnak tartom. Most őszintén, van ennek értelme? Mert szerintem nincs. Hw? Úgy érted home work? Hát ha home work, akkor tanulj meg helyesen írni magyarul.

Az idősebb generáció 80%-a nem hiszem, hogy megérti, ha például a gyerek ilyen forma üzenetet ír szüleinek. Ilyenkor a legtöbb gyerek leszidja anyát vagy apát, hogy milyen maradi, közben pedig arról van szó, hogy lusta a normális írásra illetve szimplán csak beképzelt vagy, mert most ez a „király”. Az én szüeim, anya ki nem állhatja, ha valakitől ilyen üzenetet kap, apa meg sem értené, de még csak az üzeneteit sem olvassa el.

Miért olyan nehéz kiírni a szavakat? Nem vagyunk ügyetlenek, sem írástudatlanok. Persze azzal nincs bajom, ha valaki néhány szavat helytelenül ír, mondhatni a helyes íráshoz is tehetség kell valamilyen szinten. Mindenki követ el hibákat, és ez alól én sem vagyok kivétel. De alap kultúrához tartozik, hogy tudjuk, a lesz- et nem lessz-nek írják, az egy- et egy g-vel és a meggy- et két g-vel.

Valamint nem mennyél má, hanem menj már. És annál rondább nincs is, ha a személyneveket valaki kis kezdőbetűvel írja.

Szóval ne legyünk lusták és „menők” arra, hogy törekedjünk a helyes írásra, írjunk olvasható, normális üzeneteket egymásnak.

Iván Korina

MUNKÁLATOK AZ IPARI PARKBAN

Az elmúlt hetekben megkezdődtek a terepi munkálatok az ipari park szervíz útjának kiépítésénél. A kivitelező a szabadkai székhelyű **Vojput Közvállalat**, a projektum pénzelése pedig a **Nagyberuházási Alap** által jóváhagyott eszközökből történik.

A kivitelezők első lépésként eltávolítják a legfelső földréteget a leendő út területén, és a lehető legjobban kiegyenésítik, szintbe hozzák a terepet.

Az így kitermelődött fekete föld sem vesz kárba. Egy része a szemétteléhez vezető út rendbetételére lett felhasználva, a másik része pedig a falu alacsonyabb részén, a Kis Ernő utcában létrejött tavacsok - amelyek a magas talajvíz következményei - feltöltésére szolgál.

A tervek szerint május végére elkészül a szervíz út.

Krisztián I.

PÁLYÁZATFIGYELŐ

A Prowag csapata. Pályázatfigyelés, Tanácsadás, Pályázatrírás, Üzleti tervek készítése. Telefon: 024/731-424 e-mail: prowag@gmail.com

SZÜLŐFÖLDÖN MAGYARUL

Kiíró intézmény: Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.

Beadási határidő: 2011.június 30.

Pályázók köre:

1. Nevelési, oktatási, valamint tankönyv és taneszköz támogatásban részesülhet az a 2004. március 1-je és 2005. február 28-a között született gyermek, aki Szerbiában működő közoktatási intézményben magyar nyelvű kötelező iskolai előkészítő csoportba jár;

2. Nevelési, oktatási, valamint tankönyv és taneszköz támogatásban részesülhet az az általános és középiskolás tanuló, aki Szerbiában működő oktatási intézményben alap- vagy középfokú tanulmányait magyar nyelven folytatja, valamint az, aki magyar nyelvű anyanyelvápolásban részesül, mivel a lakóhelyéhez tartozó, napi bejárással elérhető oktatási intézményben nincs magyar nyelvű tagozat. Azok a nappali tagozatos középiskolás tanulók, akik a pályázat benyújtásának határidejéig - 2011. június 30-ig - 18. életévüket betöltötték, egyedi elbírálással részesülhetnek a támogatásban.

3. Hallgatói támogatásban részesülhet az a hallgató, aki Szerbiában működő felsőoktatási intézményben tanul-

mányait egészben vagy részben magyar nyelven folytatja.

Összefoglaló: A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.

meghirdeti a „Szülőföldön magyarul” pályázatot a nevelési, oktatási, valamint tankönyv és taneszköz támogatás, továbbá a felsőoktatásban tanulók hallgatói támogatás igénylésére a 2010/2011-es tanévre

Bővebb információ: a helyi CMH irodákban, Kishegyesen, a Teleházban - Bácsfeketehegyen, a Művelődési Otthonban, Linka B. Gabriellánál - a pontos időpontokat a Dombos tv-n ismertetjük.

www.cmh.org.rs

Turizmus fejlesztése - civil szervezetek támogatásával Vajdaságban

Kiíró intézmény: Tartományi Gazdasági Titkárság

Beadási határidő: 2011.május 16.

Pályázók köre:

• Vajdasági székhelyű civil-non profit szervezetek akik nem részesülnek községi költségvetésből

Bővebb információ: www.spriv.vojvodina.gov.rs vagy a 021/457-276 telefonszámon

OLVASÓI ÍRÁS

A DICSŐSÉGES MÁJUS ELSEJE

Miért dicsőséges a majális elseje? Kérdezhetnénk sokan teljes joggal. Furcsának tűnhet, eme kifejezés, de számomra nem a munka napjának megünneplésén van a hangsúly ezen a napon, hanem a barátokkal, családdal eltöltött idő fontossága az, amely örömmel, megelégedéssel áraszt el bennünket, s ez a nap mindig, folyton-folyvást, minden évben megmutatja nekünk azt az érzést, hogy mily felemelő a természet lágy ölén gondtalan, jól megérdemelt pihenésünket eltölteni. Előző írásomtól eltérően, most nem egy problémára, egy felmerülő bajra hívnám fel az olvasók figyelmét, hanem egyszerűen, e napok teljességét, boldogságát szeretném ezúton éreztetni. Tudom, ez a téma nem kifejezetten kapcsolódik községünk aktuális problémáihoz, bajaihoz, híreihez, de személyem szerint nem folyton az elégedetlenségre kell felhívni a figyelmet, hanem tudatni kell az emberekkel, hogy van egy-két nap az évben, amikor megszűnik minden gond egy csöppnyi ideig. Ismereteim szerint községünkben a ramaty idő ellenére, számos program várta a kikapcsolódásra vágyó embereket. Bácsfeketehegyen már évek óta az immáron tradíciónak számító koncerttel egybekötött tábortűz várta a szórakozni vágyó lelkűket, amelyre a hirtelen érkező esőzés gyakorisága sem tudott befolyással lenni. Mivel ezen negatív időjárás folytonossága sehogy sem akart lankadni, ezért csak a természet lehet hibás a hatalmas tábortűz látványának elmaradásáért. Mély pír önti el arcomat, arra a félreértésre, mely igazsága kétségtelen, miszerint a Strandon fellépő együttes neve sajnos a homályba vész elmémbe, de élmény dús szórakoztató zenéjük mindenképp említést érdemel. Csak az a fránya eső ne esett volna! A természet ingyen nem adja kincset, mondá' a bölcs egykoron, s ezen megállapítás helyessége a mai napig teljes mértékben fenn áll. Persze a szervezők a fiatalok, gyermekek szórakozásáról gondoskodván, körhintásokkal, s más különböző szórakozási lehetőségekkel kedveskedtek a legifjabb generációk számára is. Reménykedem, hogy jövőre is részesülhetünk a szokásokhoz híven díjmentesen

megrendezendő eseményre, mint már oly sok éve, s hasonló programmal kezdődhet majd a majális felejthetetlen élménye. Tudatlanságom mértékének határtalansága mutatkozik meg azzal a megállapítással, mely szerint Kishegyesen nem szerveztek semmilyen értékelhető, megemléendő eseményt. Ezzel természetesen nem azon álláspontomat szeretném kifejezésre juttatni, mely szerint Kishegyesen nem történt semmi érdemleges, hanem esetleges értesületlenségemnek hangot adván, nem tudok beszámolni nagy sikert magával ragadó történetről, amely az elmúlt pár napocskát figyelembe véve, az időjárás kacérságát, beszámíthatatlanságát nézve nem is túlságosan meglepő. A legtöbb kirándulásnak a község legnagyobbik falujában a kaszáló adott otthont, természetesen itt azokért emelek szót, akik a negatív előrejelzések ellenére bátorkodtak az időjárás, a terep viszonyosságai közepette rábízni magukat a környezetre. Véleményem szerint nem sok esemény marad meg oly tisztán, oly maradandóan az elménk sokaságában, mint ily módon gyarapított élmények, nevetések, örömteli pillanatok útvesztője. Megéri elfeledni sanyarú, megpróbáltatásokkal vegyített hétköznapijainkat, nehézségeinket, s ha ily kis, csöpp ideig is, de pár napig, azok lehetünk, akik valójában vagyunk, nem kell a munkáról, gondokról tanácskozni. Napok, hónapok, sőt évek hosszú ideje alatt, örömteli érzés kerülget, vonzz magához, ha a beázott sátorra, a vizes ruhákra, a nagyon lassan pattogó tábortűzre, a dermesztő, émelyítő csöndességre gondolok, mely a tábor helyén ütötte fel fejét, mit sem törődve, az ott épp élményeket szerző, izgó-mozgó társaság hangulatával. Szerintem, s most a kalandvágyóbb emberekre gondolva, semmilyen kétségem nem támad a felől, hogy mindez megérte, még annak tudatában is, mily nehézségek árán, a lábbelinken több kiló sarat hordozgatva, mégis sok mosoly borította arc csillámlott elő a sokaságból, a megpróbáltatások ellenére. A nevetés a lélek csillanása, nem más. S mélyen remélem sok-sok ember élte úgy eme kétértelmű napját, volt annyira érdekes, és élmény dús ezen rövidke idő, érezte annyira gondtalanának, és boldognak magát mint én, annak mindenképp megérte megünnepleni a dicső munka ünnepét. Szinte öröm tanyázik lelkemben, hogy tudom, van még remény ebben a népben, s szegényke kis községünk tagjai is tudtak vidámak lenni, s önfeledten szórakoztatni ezen reményvesztett helyzetben. Még egyszer elnézést szeretnék kérni mindenkitől, aki más formájú, vagy esetleg más tartalmú irományra számított, de úgy éreztem egyszerűen kötelező megosztanom élményeim a jól megérdemelt munka ünnepével kapcsolatban.

Csá.

„AKI NEM TESZ MÁSOKÉRT SEMMIT, MAGÁÉRT SEM TESZ SEMMIT” GOETHE

Miért ezzel az idézettel kezdem írásomat, magam sem tudom, majd csak kikerekedik mondani-valómból az a valami, amiért pont ez jutott eszembe.

Tudjuk, mióta világ a világ, törvények mindig voltak, vannak és lesznek, amiket a törvényhozók igyekeztek a legigazságosabban megfogalmazni, a kornak megfelelően. Azt is tudjuk, hogy ezek a törvények minden emberre egyformán kellene, hogy vonatkozzanak, de sajnos ez sosem volt így. Mindig voltak furfangos, betegesen ambíciós emberek, akik megkeresték a kiskapukat, lukakat a törvények kijátszásában, az okból, hogy meg voltak győződve arról, hogy nekik több jár, Ők a többiek felett vannak, és azok kárára gazdagodhatnak. Ez a dolog annyira hétköznapivá vált, megszoktuk, esetleg, csak magunkban zúgolódnunk. Gyermekkorunkban még elhittük az iskolában tanultakat a különböző társadalmi rendszerek váltakozásáról, hogy a kizsákmányoló kapitalizmusból, csakis jobb felé mehetünk, de a mostani történések, a fene nagy demokráciában, félelemmel töltenek el bennünket, hogy egyszer csak megint a rabszolgatartó társadalmi rendszerben találjuk magunkat.

Igazán örülnék, ha olyat tudnék írni, ami a Fecske olvasóinak arcára mosolyt csalna, de nem megy.

Az én korosztályom már nem hisz az üres szavakban, nagy ígéretekben, de mindig ott vannak a fiatalabb generációk, akiket lehet még hitegetni és kihasználni, naivságuk és élettapasztalat hiányuk miatt.

A többpártrendszerbe vetett hitünk is már a múlté, mert csak a pártok közötti civakodásokat hallgatjuk nap, mint nap a tévébe, véletlenül sem egyeznek meg semmiben sem, minden párt mondja a magáét, az időnk meg csak múlik.

Olvasgatásaim során rábukkantam egy olyan törvényre, ami mindannyiúnkra egyformán vonatkozik, nincs kiskapu, az egész világegyetemben uralkodik. Ez az ok és

okozat (ok és következmény) törvénye, de egyszerű paraszti nyelvre lefordítva annyit jelent: amit főzöl, megeszed. Nem emberi elme alkotta, nem emberi kéz írta le, mégis legigazságosabban működik.

Amerikai tudósok komolyan foglalkoznak ezzel a törvénnyel, miután ennek nem betartása végett, mint tudjuk veszélybe került az egész földgolyó. Rájöttek, hogy régen az emberiség harmóniában élt a természettel, nem igyekeztek azt megváltoztatni saját javukra, saját kényelmük érdekében, mint azt a civilizált emberek teszik. Azt is mondhatjuk, hogy a civilizáció a természet megváltoztatásán alapul. A gyáripár nagyfokú fejlesztése, nagyarányban hozzájárult a föld légkörének beszennyezéséhez, szennyezettek a vizek, meg van mérgezve a föld. Amit lehetett, mindent kiaknáztak, őserdőket irtottak ki. Ezek a nagy támadások a föld ellen, beavatkozás a természet rendjébe, meghozta az eredményt. Igaz, sok idő elmúltával, de mint bumeráng, visszaütött a következmény. (soha nem látott katasztrófák) Egyszóval tönkretettük bolygónkat, és most okos emberek, tudósok kutatják azt, hogyan is lehetne mindezt jóvátenni, hogy a mai civilizáció kijusson ebből a krízisből. Az érdekes az, hogy ez a törvény, a mi kis életünkben is ugyanúgy működik. (Aki nem hiszi, szabad nevetni) Ahogyan mi fordulunk az embertársaink felé, ahogy bánunk velük, tisztelettel, megbecsüléssel, mosollyal, netalán gőgösen, megvetéssel, lebecsüléssel, azt úgy is kapjuk vissza. Cselekedeteinket, legyenek azok apróságok, vagy nagy dolgok, ha nem gondoljuk át, hogy azok, ha számunkra jót is hoznak, (pénzt, gazdagságot, hírnevet, hatalmat) de mások számára szegénységet, nyomort, abból semmi jó nem következik magunknak sem, hosszútávon. Mehet ez így sok évig, de amikor megjön cselekedeteinkre a bumerángthatás és visszakapjuk a sok rosszat, amit adtunk, akkor is csak

arra gondolunk: miért pont én, miért pont énvelem történnek ezek a rossz dolgok? Okos ember ilyenkor elgondolkodik, hogyan is élt ő eddig, és ha rájön, ha sikerül a nagy egóját egy kicsit is fékezni (mert az egó, nagyúr, ám) és megváltozik, az jó. Megváltozni soha sem késő.

Ahelyett, hogy környezetünket és a hozzánk közel álló embereket igyekeznénk megváltoztatni, velünk, magunkon kell elkezdeni munkálkodni, hogy minél jobb emberré váljunk. Mindenki csak sajátmagát képes, persze ha akarja megváltoztatni, és mindenki csak a saját cselekedeteivel lesz kénytelen elszámolni, legyenek azok jók vagy rosszak.

Mindenki hibázik, vannak rossz napjaink, de igyekeznünk kell az életben, megtalálni az igazi értékeket. Bármit teszünk, mindig a szeretet vezéreljen bennünket, (igaz, hogy a pénz is fontos) de becsülettel kell megdolgozni mindenért, ne tapossunk embereken keresztül, hogy elérjük célunkat, és segítsünk.

Segítsünk, ahol tudunk, mosollyal, jó szóval, tanácsokkal és tettekkel. Ezt mind, mind a sors meg fogja hálálni nekünk. Körülöttünk csak jó emberek lesznek, igaz barátok, akik megbecsülnek bennünket. Ha ennek ellenkezőjét tesszük, akármennyire is várjuk, nem kapjuk meg a megbecsülést, őszinte barátokat, mert aki vizet prédikál, és bort iszik, előbb-utóbb lebukik. Az emberek ösztönösen ráéreznek a hazug szavakra és az alattomos cselekedetekre. Aki kételkedik ebben a törvényben, nézzon csak körül a környezetében, és meg fog bizonyosodni arról, hogy aki ad, önmagát adja, az azt százszorosan visszakapja. Aki pedig, csak magára gondol, nem tesz senkiért semmit, előbb-utóbb utoléri a büntetések, és magára marad. Mindig a jó emberek példáját kövessük, mert mindenki csak azt érdemli, amit becsületes munkával keres meg. Akkor lélekben szabad embernek nevezhetjük magunkat, nem kell rettegnünk

senkitől, éjszakáink nyugodtak lesznek. A pénzhajhászok és hatalommal visszaélők, pedig sohasem érezhetik lélekben szabadnak magukat, mert ott él bennük a paranoid félelem, hogy a felhalmozott elveszíthetik, kirabolhatják őket, soha sem tudhatják meg, mi az igazi nyugalom, és ez a teher is nyomja lelküket, hogy a felhalmozott materiális értékeket, nem vihetik magukkal a túlvilágra.

Hogy mi idősebbek háborgunk, az egy dolog. Mi már éltünk szebb időkben is, de gyermekeink beleszülettek a rosszba. Ők csak azt érzik, hogy körülöttük igazságtalanság, megalázás, hamis szavak vannak. Mi sem természetesebb, hogy fellázadnak saját sorsuk ellen, mint azt a Fecske hasábjain teszi az a fiatalember, aki megmért szólalni. Reméljük többen is lesznek az ifjabb generációból, akik melléállnak és támogatják az igazság keresésében.

Miért történik ez a sok rossz? A törvények nem betartása miatt.

Lássuk, mi történik az egészségházunkban. A petíció után, visszakaptuk orvosunkat, s kis ideig mentek a dolgok, ahogyan kell. Nemsokára újra kihelyezték Kishegyesre, mi pedig azt vettük észre, hogy új tábla jelent meg az egészségház falán, miszerint nem „Márton Sándor” egészségházunk van, csak ambulánsunk, amire más törvények vonatkoznak, mint ha egészségház lenne. Nesze semmi,

fogd meg jól. Úgy tűnik Feketicsnek e téren sem segíteni akarnak, hanem elvenni még azt is, ami van.

Más kérdés. Miért nincs elegendő pénz Feketicsen, ami helyi hozzájárulás néven folya be? Ezt minden józanul gondolkodó ember tudja, aki valaha munkaviszonyban volt. Ezt se, törvény szerint szeretnék megoldani, hanem kerülő utakon, nehogy valakiket megsértsenek?

Azt is olvassuk az újságban, hogy nyugdíjrendszerünk is veszélyben van, már az összeomlás határán, egy munkásra három, négy nyugdíjas jut. Igen, a bejelentett munkásokra, de hol vannak azok, akik nincsenek bejelente? Ha összeszámolnánk, hogy csak falunkban, hányan dolgoznak feketén, igencsak szép nagy számot kapunk. Azokról a nyugdíjasokról, meg nem is beszélek, akik fiatal korukban megunták a munkát. Vagy nem is dolgoztak soha, idejüket a főutcán töltötték, (napraforgót köpködve) de volt pénzük megvásárolni a nyugdíjat. Ma sem öregek még és nem is betegek. Most ők élvezik a rendes emberek pénzét, élnek gondtalanul, miközben, akik elvesztették munkahelyeiket negyven-ötven éves korukban emberfeletti erővel küzdenek és dolgoznak minden félét, hogy befizethessék havonta maguk után a nyugdíjjárulékot és egészségügyi biztosítást, mert ők csakis így érhetik el, hogy valaha is nyugdíjasak legyenek. Hol van itt a törvények betartása? Munkakerülők élvezik a

becsületesek pénzét.

Sajnos az emberek látnak, hallanak, éreznek.

Naponta érezzük bőrünkön az igazságtalanságok következményeit, de nagyon.

Mondani, ígéretet könnyű, de ennek az országnak és a mi kis közösségünknek (magyaroknak), már csak tettekkel lehet bizonyítani.

Ha megkérdeznék tőlem, ki vagyok én, azt válaszolnám, senki. Csak egy kis hangya a nagy bolyban, aki azon igyekszik, hogy a saját asztalára tegyen le elegendőt. Még a suszteros közmondást is magamra vállalom, többedmagammal, mert amióta még a kaptafát is elvették tőlünk, Bácsfeketehegyen még a suszteroknak is rosszul megy.

Béküljünk meg önmagunkkal, fogadjuk el saját kis életünket úgy, ahogy van. Nem mindenki született eget rengető tettek véghezvitelére. Tegyük a dolgunkat, neveljük gyermekeinket, de azt becsülettel és emelt fővel. Az igazságot merjük kimondani. A legtöbbet saját magunkon munkálkodjunk, azzal kezdjük, hogy önkritikát gyakorolunk, mert a mi kollektív tudatszintünk még nincs olyan magas szinten, hogy ideális társadalmat tudjunk teremteni.

„Ha majd a szellem napvilága ragyog minden ház ablakán...”

Szilágyi Zsófia

A Kelebia Község Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala

„INTERREG III/A. Magyarország-Szerbia és Montenegró

Határon Átnyúló Együttműködési Program 2004-2006 „keretében beadott HUROSCG/06/02 számú pályázata alapján

HIRDETMÉNYT

tesz közzé.

Ezen hirdetményben a község központjában felépült közel bruttó 500 m² alapterületű parkolóval ellátott impozáns épületünkben a

Magyar-Szerb Agrárkereskedelmi és Szolgáltató Központban Észak-Bácska és Vajdaság területéről szerbiai gazdálkodók és vállalkozók számára lehetőséget kívánunk biztosítani termelői találkozók, regionális termékbemutatók, szakvásárok és konferenciák szervezésére. Lehetőség van továbbá irodák állandó bérletére is.

A hosszú távú együttműködés reményében, és partneri kapcsolatok erősítése érdekében várjuk jelentkezésüket.

Elérhetőségeink: Tel: 003677/454-201, Fax:003677/454-249

E-mail:kelebiahiv@t-online.hu

Postacím: 6423 Kelebia, Ady Endre utca 114.

Magyarország

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

A MOSOLYRÓL

Bizony, ide jutottunk, hogy már a mosoly is olyan téma lett, amiről gondolkozni kell, pedig nem is olyan rég, vagy nagyon is, ha azt nézzük, hogy manapság hogy, hogy rohan az idő, a mosoly olyan természetes, normális volt a mindennapi életünkben.

Valahogy ilyen tavaszi idő lehetett, 1997-ben, mikor magyarországi ismerősöm, üzleti ügyben járt Belgrádban és nagyon csodálkozott, hogy a világrekordot döntő infláció után itt nálunk (melyik ország nevét írjam?, az, biztos, hogy nem Szlovénia!), milyen sok, „dögös” autó rohan az utcán, milyen jólöltözöttek az emberek. Valahogy ahogy az idő múlt, róttuk a központ utcáit, ide-oda forgatta a tekintetét, egyszer csak keserű elégedetten megjegyezte, hogy mosolyt még a kisgyermek arcán sem lát.

Akkor már tizedik éve voltunk, abban a krízisben, hogy így egyszerűen fogalmazzak, és mindent tartalmazzon, amit addig átéltünk, de a vége, még ma sem sejthető. Igen, akkor kezdődött minden, amikor a Szerb Tudományos és Művészeti Akadémia, a szerbek, az akkori országunkban levő helyzetét taglaló „valamit”, a nép közé lökte. Ahogy tudom, hivatalosan, még ma sem tudjuk, hogy miről is szól e dokumentum, de vele a feje tetejére állt itt a világ, és azóta sem tudjuk, hogy mi micsoda, ki, kicsoda, mikor, hol, hogyan, miért, meddig..., vagy maguk nem itt élnek?. Erre az időszakra tehető az, amikor lefagyott a mosoly az arcunkról.

Azóta is csak főleg tótul nevetünk, a gyöngébbek kedviért, magyarul, sírunk. Sírunk, mert siratjuk, a megboldogult, jobb életünket, biztonságunkat, múltunkat, jelenünket, jövőnket, boldogságunkat, és átkozzuk bal szerencsénket, sorsunkat. Nem mindenki osztozik e sorsban, de az elitet, meg félttem, hogy, ha csak a legkisebb töredéke is rájuk szál a többség nem kimondott átkából, akkor bizony már nekik sem fog tetszeni az ebül jött, a jó helyezkedések után és a „magától” sikerült szerencse. Valahogy lefelé is kellene tekingetni. Akkor észre lehetne venni, hogy nincs mosoly. Sajnos, ezt senki sem akarja észrevenni. Igaz, mindenki baja nagyobb annál, hogy van-e mosoly, vagy nincs, hiszen nincs meg a betevő falatja sem. Az igaz, ha a mosollyal törődnénk, akkor a betevő falat egyáltalán nem is lenne probléma.

Miért vagyok ilyen keserű? Mert május 1.-je van. A munka ünnepe, ami azt jelenti, hogy a XIX. század végén kiharcolták a munkások alapjogait, meg a szakszervezeteket, amiknek ezekkel a jogokkal kellene foglalkozni, de ma sajnos, ha el is érik, hogy a kormány Szociális-munkaügyi Minisztériumában, 102 dinár legyen a minimális órabér, a betartására, a „szegény” munkaadókat sajnálva már senki a füle botját sem mozdítja. Volt, amikor megkaptuk a pénzünket, még milliárdosok is voltunk, de érte egy kiló kenyeret sem tudtunk másnap

venni. Ezt sem kérem.

Mindenki mással törődik, mint a feladatköre: a politikusok nem törődnek életünk jobbrafordulásával, mert a nép nem követi őket vakon. A pedagógusok nem tanítanak, nevelnek, mert a diákok csak a jogukat hangsúlyozzák, meg hát meg sincsenek érte méltóképpen jutalmazva. A klérus politikai pozícióját egyengeti, anyagi viszonzás érdekében.

Az igazságszolgáltatás és a jogvédelem inkább a saját, mint a köz, jogával és védelmével törődik. A törvényhozók, nem az ország, hanem csak a saját jövőjükkel törődnek.

(tisztelet a kivételnek, akinek nem inge, ne vegye magára, aki nem érintett, az nem fog a fentiekért megsértődni, mivel, Ő is a mi oldalunkon áll...)

Ez mellett a természetesnek értett egészségvédelem és munkára való jog, pedig nehezen megszerezhető, de könnyen elveszíthető privilégium. Ezen még a szellemi fogatékosok sem mosolyognak!

Soroljam tovább?

Sokan azt mondják, tartsam a szám, akkor majd dolgozhatok, és ha nem követelőzők, meg a törvényre sem hivatkozok, akkor a gazda szerinti megérdemelt pénzemet is megkaphatom, ha már neki előbb elég pénze lesz, csak várjak türelmesen, és pofa be.

Nincs igazam? Akkor hol a mosoly?

Éljen május 1.-je!

LÓVÁSÁR (folytatás)

De itt vannak még a táncos lábú, zabláikat türelmetlenül rágó, fejüket hol ide, hol oda dobáló, nagyokat nyerítő szebbnél szebb paripák, csöddörök (hímek, nem hámok!) és kancák. Csikajukkal vagy nélkülük. A sárló kancák, a szerelmet keresők idézik elő a legtöbb kalamajkát a vásárbán. Első sorban ők maguk türelmetlenségükkel, sűrűn pisilő hajlamaikkal, aztán a „legénybolondító” illatukkal vadítják, hívogatják az őt, kereső csöddöröket. Minden eladó és vevő figyelmesen és óvatosan közlekedik a sorok között, mert hol innen, hol onnan indulnak a fogatok és a letaposás, lábra hágás itt ki lesz osztva annak, aki nem vigyáz magára. A hangok kavalkádja uralja a légteret, amit még fokoznak az alku megkötése közben a vevők és az eladók kurjongatásai. Az eladók között találhatók a „kupec”-ok. Ők felkérésre, baráti-rokoni kötelességből árulják a lovakat. Aki még nem látott ilyen alku-doást, mint ami a lóvásáron szemlátomást nyilvánosan történik, az esetleg a távol-keleti vagy mediterrán piacokon láthat hasonlót. Az ár megkérdezése után elhangzik a tényleges (tárgyilagos) ár kétszerese (esetleg többszöröse), amit első kézből illik kinevetni, lefitymálni, esetleg rögtön továbblépni, mint akit egyáltalán nem érdekel az eladásra szánt graszt (cigányul=ló). Aki néhány lépés után visszalép, az már azt jelzi, hogy érdekelt a vásárra. Most az eladó kérdi, mit kínál az eladó lóért. Az érdeklődő természetesen a valódi, tisztességes ár felét kínálja, de készüljön rá, mert az ajánlatát nagy kacagás, nevetés fogadja, amiért nem illik megsértődni, mert ezzel indul el a tulajdonképpen az alku. Egy-egy elhangzott kínált vagy kért ár után az egyik fél a kinyújtott tenyerét tartja, hogy a beleegyezés jeleként és annak beteljesülésével megkötessék az alku. A másik fél már a levegőben tartja tenyerét (esetleg már bele is köpött a tenyerébe), belecsep a tenyérbe, de mielőtt elcsattanak a tenyerek egy új árat, kiált-kínál, vagy kér. Ez a tenyérbecsapkodás számtalanszor megismétlődhet, mindaddig míg meg nem egyeznek a felek. Az ilyen adásvételnek megvan a „sora” a szokásos rendje és a közbeeső csúfondáros szövegért nem szabad megsértődni senkinek, mert az eladó kötelessége, hogy dicsérje, magasztalja a portékáját, a vevőnek,

pedig illik azt ócsárolni, fitymálni. Még az alku kezdetén hangzik el a kérdés: milyen idős a ló? Az eladó persze egyből „vágja” a ló korát. Na, már most, ha a vevő naiv és nem ért a ló korának megállapításához - a ló fogazata szerint, akkor bizonyára jól teszi, ha hozzáértő tanácsát kéri ki. A fogazat szerinti kormegállapításhoz a kupecok és az állatorvosok értenek legjobban. Vannak csikófogak (tejfogak), amik kihullásuk utáni cseréje elárulja a ló korát. Az állandó fogak kopása és a fogak közepén látható kupa, annak alakja és magának a fogaknak az alja mind-mind a csikók-lovak korát segítenek megállapítani. A ló vásárlásánál természetesen döntő tényező a ló kora, mert a fiatalabbat a vevő nyilván tovább használhatja, mert az kitartóbb, munkabíróbb. A ló korának megállapításakor szoktak a szemek vizsgálatával, a ló jó látásáról is meggyőződni. (Idetartozik az anekdota, mi szerint a próba közben a ló nekiszaladt a falnak. A vevő felkiáltott: Hisz ez a ló vak! –Dehogya vak, mondja az eladó, hanem bátor!) S ha már a (ló) próbáinál tartunk, a vevő arról is szeretne meggyőződni, hogyan „adja fel” a lábát? A körmök tisztításakor, patkoláskor nem mindegy, szívesen adja-e fel a ló a lábát, vagy rúg! Mert ha „csiklandós”, rúgós a ló, sok galibát okozhat a gazdájának.

Előfordul a végleges megegyezés előtt, hogy a vevő próbatételt javasol: tegyünk próbát a lóval! Párba fogva, ha a vevőnek már van egy lova, meggyőződni, hogyan „festenek” együtt a két ló? Meggyőződni arról, hogy húz-e, feszül-e az istrángja, ha párba fogják. Arról is meggyőződik a vevő a próba közben nem „farkal-e”, ami a gyeplő a ló farkával való leszorítását jelenti. Ez komoly hibát jelent, mert irányíthatatlanná válik a ló, megszűnik a kormányozhatósága. Még az is előfordul, hogy a „farkaló” ló vizelni (hugyozni) kezd, ami akkor válik tragikomikussá, ha kanca a próbát végző állat, mert men-

thetetlenül „letussolja” a kocsist. Ha egyesbe fogott lovat próbálnak, annak is eleget kell tennie a követelményeknek. Nyugodtan „indítson”. Ne toporzékolva, ágaskodva tegye meg az első lépéseket, hanem a biztató szóra, gyeplő mozdulatra induljon. Szót fogadjon a gyeplő „parancsaira”, forduljon, arra amerre kell. Álljon meg a „hóha” szóra. De a lépésből váltson át menet közben az ügetésre, esetleg egy gyenge ostorbiztatásra, de ne csapjon át vágatába! Előfordult, hogy a vevő meggyőződjön és megbizonyosodjon a ló jó húzási szándékáról, megkötötték a kocsi kerekét, és ha azt is képes volt a ló elhúzni, nagy dicsőség érte a lovat is és az eladó ló gazdáját is. Ha az eladó a végső megegyezés előtt rábízta az eladó lovat a vevőre, az már a magas bizalom jele, amivel a vevőnek nem illett visszaélnie és semmi lehetetlen dolgot nem illik követelnie a próbát tevő lótól. Ha a próba szerencsésen végződik és a tenyérbe csapás „megpecsételi” az alku végét, még hátra marad az áldomás. Ki fizeti? Az egyik szokás szerint az egyik fél fizeti a passzus (járlatlevél) átírási költségét, akkor a másik fél fizeti az áldomást, ami nem más, mint egy-egy pohár bor, vagy egy-egy üveg sör. Ha kupec volt a közvetítő, akár az eladó, akár a vevő részéről, ő már előre a megegyezett közvetítői összeget kapta és természetesen, az áldomás ivásában is részt vett. Már említettem a passzust, a járlatlevelet, amit a lovak gazdája a vásárok bejáratánál mutatott be a vásári ellenőröknek. Ezzel bizonyítást nyert a ló feletti tulajdonjog és egészségi állapota, mert a járlatlevél kiadása előtt állatorvos vizsgálta meg az állatot, arról pontos leírást készített, ami belekerült a passzus adatai közé. A leírás tartalmazta a lovak színét, jegyeit és sajátságos megkülönböztető adatokat (pld. félszemű vakságot). Meg vagyok győződve róla, hogy ma már kevesen ismerik a lovak színeit, jegyeit és megkísérlem azokat röviden ismertetni.

folyt.köv.
Molnár Károly

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

LABDARÚGÁS

JADRAN	NJEGOŠ	0	1	
PANONIJA IM	TOPOLA	JADRAN	1	0
JADRAN	TAVANKUT	1	2	
ČANTAVIR	JADRAN	2	1	
JADRAN	SLOBODA	2	1	
BAČKA	JADRAN	3	3	
JADRAN	KRIVAJA	1	0	
POTISJE	JADRAN	1	0	
VINOGRADAR	JADRAN	7	1	

Sajnos a labdarúgóink, már megint a régi nótát fújják. A tavaszi idény nyolc fordulójában akárhog számoljuk, összesen csak 5 pontot szedtek össze. Jó megértem, hogy a nagy focisták mennyit keresnek, meg, hogy ők ingyen csinálják a dolgot, de ha pénzért szeretnének egyszer játszani, azt kicsiben és ingyen kellene nekik megmutatni, mivel a közösség azért, ha keveset is, de mégis fektet a tevékenységükbe bizonyos eszközöket.

BIRKÓZÁS

Itt már sajnos a sok jó eredmény teszi a jelentésünket unalmassá, de hát mit tegyünk, soroljuk inkább az eredményeket:

Április 2.-án

Ifjabb pionírok vajdasági kupája Kanizsán,

I FEHÉR Áron 36 kg

II BEREK Nino 48 kg

II TAMÁS Ferenc 70 kg

Április 9.-én

Idősebb pionírok kupája Szabadkán

I FEHÉR Áron 36 kg

I KUNTICS Lehel 66 kg

II GELLÁNYI Leonszión 40kg

II PAPP Marcel 44 kg

III BEREK Nino 48 kg

III GARAI Balázs 73 kg

Április 16.-án

Ifjabb pionírok vajdasági bajnoksága

I FEHÉR Áron 36 kg

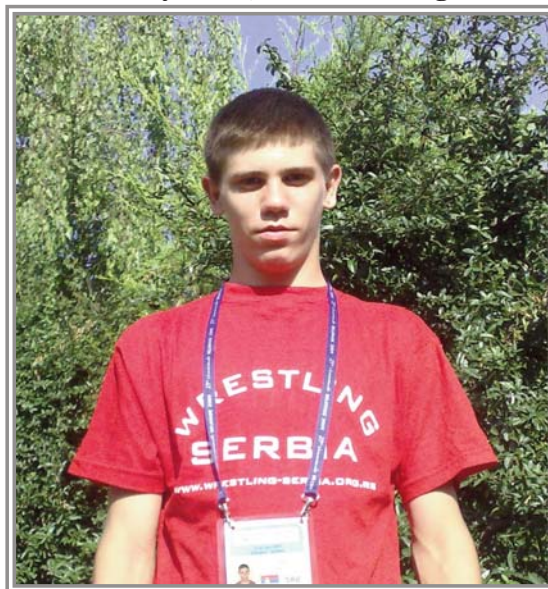
II BEREK Nino 48 kg

II TAMÁS Ferenc 70 kg

Április 30.-án részt vettek a fiúk egy szlovákiai nemzetközi tornán ahol 8 ország 148 versenyzője mérte össze tudását, erejét, a mieink közül kadetként, FEHÉR Alen 55 kg III, míg az idősebb pionír, KUNTICS Lehel 58 kg V lett egy ponttal lemaradva a harmadik helyért vívott összecsapásban, a szlovák bajnoktól.

Kadettok, juniorok és a felnőttek vajdasági bajnok-

ságán FEHÉR Alen mind a három versenyen megszerezte a II helyezését, ezért külön gratulálunk és

tudatjuk olvasóinkkal, hogy augusztusban Ő fogja képviselni az országot, mint válogatott, a szombathelyi Kadett világbajnokságon. Ez mellet még előtte áll egy Európa bajnokság és a szabadkai Memišević nemzetközi torna.

ASZTALITENISZ

Befejeződött asztaliteniszezőink észak bácska-bánati 2010-2011.-es bajnoksága. A tavalyi évhez képest sokat fejlődtek játékosaink, mivel az idén az ötödik helyen fejezték a ligában, ami nagy előrehaladás a tavalyi nyolcadik helyhez viszonyítva.

Az eredmények a következők:

1. STK Bačka Topola
2. STK Horgoš
3. STK Čarnojević
4. STK Bečej
5. STK Feketić
6. STK Kikinda
7. STK Vojvodina
8. STK Mlinprodukt
9. STK Čoka
10. STK Roham

Gratulálunk nekik és még több sikert kívánunk a következő szezonban.

szerk.

LÉLEK SZÁRNYÁN

AZ ELVETETT MAG GYÜMÖLCSEI...

„...Engedjétek hozzám jöni a gyermekeket és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa.“ Márk 10, 14

A közelmúltban a Hét Nap című hetilap munkatársának felkérésére írtam azonos címmel egy cikket, amelyből néhány gondolatot - sajátos helyzetünkre való tekintettel - szeretnék olvasóinkal is megosztani. Mostani írásunkban tehát, egy olyan időszerű kérdésre keressük a választ, amely mindannyiunkat érint, mégsem tudjuk igazából máról-holnapra megoldani. A kérdés az, hogy a konfirmációt követően vajon miért veszítjük el fiataljainkat - egy bizonyos időre - a látókörünkől, azaz miért nem vesz részt a mai fiatal és közép generáció aktívan az egyházi életben.

Az idei esztendőben is, a húsvét előtti és az azt követő időszakban is, egyre nagyobb hangsúlyt fektetünk azokkal a fiatalokkal való foglalkozásra, akik számára befejeződik az egyházi hitoktatás a tanév végén. Református Egyházunk egyik meghatározó eseményére, fiataljaink konfirmációs fogadalomtételére készülünk. Ezt az eseményt egy hosszabb időszak, többéves hitoktatási folyamat előzi meg. Az a tapasztalatunk nekünk lelkipásztoroknak, hitoktatóknak, hogy a lelkiismeretes előkészületek ellenére is számtalan letisztázatlan kérdés marad a konfirmációval kapcsolatosan. Vajon érett-e egy tizenéves fiatal a konfirmációs fogadalomtételre, pontosabban az ezzel járó kötelezettségek teljesítésére? Miért van szükség a több évig tartó egyházi és újabban már az iskolai hitoktatásra is? Nem lehetne-e esetleg ezt a folyamatot lerövidíteni és egyszerűbben megoldani? Egyáltalán mi az, ami a számunkra fontos, a tartalom vagy a forma?

A legtöbb esetben szomorúan kell azt is megállapítanunk, hogy a szülők és keresztszülők is megfelelnek a keresztség alkalmával tett fogadalomról és nem veszik azt komolyan. Sokszor elhangzanak ilyen és hasonló kérdések és megállapítások az evangéliumi élettől és neveléstől távol eső szülők és gyermekek részéről. A legtöbb esetben talán nem is csodálkozunk az ilyen jellegű kérdéseken hiszen a gyors társadalmi átalakulásoknak, rendszerváltásoknak köszönhetően hirtelen köszöntött ránk a szabad „vallásosság“ időszaka. Tisztelet a kivételnek, sok esetben nincs meg a kellő hitbeli megapozottsága a ma gyermekeket nevelő szülőknek és nagyszülőknek. Maga a konfirmáció eseménye is - a legtöbb esetben - egy ún. „vallásos kötelezettség“ teljesítésében merül ki. Mire való tehát a konfirmációi előkészítés és maga a fogadalomtétel, az ún. megerősítés?

A hitoktatás folyamata, de legfőképpen a konfirmációra való felkészülés ideje arra való, hogy ezalatt megismerjük igazán Istent, az Úr Jézust, tisztuljon ki hitünk, és megszülessen bennünk a szív szerinti keresztyén élet. Ehhez pedig egyértelműen időre van szükség,

még akkor is, ha Isten kivételesen hamar történő emberi változásokat is létre tud hozni. A felkészülésben nem csak a lelkipásztorok, hitoktatók segítenek, tanítanak. A gyermek első iskolája a család. A szülők, nagyszülők példamutatása, otthoni hitélete, imádsága vagy káromkodása, szeretetteljes vagy gyűlölködő élete alapvetően építi vagy rombolja a gyermek lelkét.

Ezek a körülmények pozitívan vagy éppen negatívan befolyásolják napjaink egyházi problémáját. Nevezetesen azt, hogy fiataljaink a konfirmálás után távol kerülnek az egyháztól. Idős korban ugyan többen ismét bekapcsolódnak a gyülekezeti életbe. Kérdésünk az, hogy miért nem vesz részt a mai középkorosztály aktívan az egyházi életben? Természetesen nem sajátos felekezeti problémáról van szó, római katolikus, evangélikus és más felekezetű testvéreink is szembesülnek ezzel a problémával. A kérdésre a választ meglátásom szerint elsősorban a családban kell keresni. Nem elegendő a szülők részéről elküldeni gyermekeket a hittanórára, a templomba. Vele kell menni, jó példával kell előtte járni. Az egyháznak viszont sürgősen meg kell találnia annak a módját - részben alkalmazkodva a mai kor követelményeihez is -, hogy a fiatalokat úgy vezesse be Isten dolgainak csodálatos tárházába, hogy az evangélium elvetett magja jó gyümölcsöt teremjen életükben. Csakis így reménykedhetünk abban, hogy nem veszítsük el fiataljainkat és ők továbbra egyházunk aktív, hasznos tagjai és Istennek továbbra is hűséges gyermekei maradnak.

Orosz Attila

KÉSZÍTSÜNK DÍJNYERTES PÁLINKÁT

(folytatás)

PIHENTETÉS - ÉRLELÉS ÉS OSZTÁLYOZÁS

A középpárlatot tömény állapotba, üvegedényekbe (vagy nemesacél) töltjük úgy, hogy minél kevesebb levegő maradjon felette. A pálinka összeérése jobb és gyorsabb, ha tömény állapotba van. Nagyon jó, ha a tárolóhelységnek állandó hőmérséklete van, erre a célra megfelel a pince. A fogyasztási alkoholtartalom beállítását csak három hónap elteltével kezdjük.

Valamikor a pálinkát kizárólag 21 grádra (52,5 tf%) állították. (kivétel csupán az eperpálinka volt) Nagyanyám szokta mondani: „vigyázz kisfiam mennyi vizet öntesz hozzá, nehogy megszürküljön”. Nagyon is jól tudták, hogy ennél az alkoholtartalomnál a pálinka még kristálytisztá marad. Ma a pálinkák alkoholtartalmát 42-45tf%-ra állítsák. Ennél az alkoholtartalomnál nagyon jól érződik az illat, a szánkat nem égeti, és így már a nők is szívesebben fogyasztják. De nézzük most mitől is, szürkül meg a pálinka, illetve, hogy lesz majd a 10%-al kisebb alkoholtartalom mellett is kristálytisztá.

Mikor a pálinkához vizet keverünk az etanol nagyon gyorsan, és jól keveredik, míg a kozmaolajok (propanol, butanol) nagyon nehezen. Mikor az alkoholtartalom 50% alá csökken, a kozmaolajok kicsapódnak, a pálinkának opálos szürke színt adva. Nagyon fontos milyen vizet használunk a hígításhoz. Lágy vízre van szükség, ami mentes a kalciumtól, magnéziumtól, vastól. (A régi ásott kutak vize bizonyára jó lenne, de ilyen már sajnos nincs.) Marad tehát az ioncserélt, vagy házi szűrő berendezésen (ozmózis elven) megszürt víz. (Nem ajánlom senkinek, hogy lepárló berendezésével desztillált vizet készítsen, a vízkő kicsapódik a kazán falára, amit nagyon nehéz eltávolítani.)

Első feladatunk a szükséges vízmenyiség meghatározása. Például: van

50 liter 70%-os pálinkánk és szeretnénk, ha ez 45%-os lenne: $50 \times 70 = 3500$: $45 = 77$, $7 - 50 = 27$, 7 liter vizet kell hozzáadni. (A módszer csak megközelítőleg pontos, valójában valamivel több víz kel, mint amit kiszámoltunk.) Pálinkánkat nagyobb zárható fedelű edénybe töltjük és keverés mellett, lassan, csurgatva adjuk hozzá a vizet, úgy hogy naponta csak 5%-al változzon az alkoholtartalom. Tehát a példában szereplő 27, 7 litert öt napon, naponta 5, 5 litert. Hatodik nap az alkoholtartalmat ismét megmérjük, újra elvégezzük a számítást, és szükség szerint hozzáadjuk a még hiányzó vizet. Minderre azért van szükség, mert a pálinkát a víz „sokkolja” hő keletkezik és egy időre zavarossá, válik. A lassú és kíméletes vízadagoláskor 43tf% alkoholtartalomig sose fordul elő szürkülés. (Ha a szeszfokolót nem a mérési hőmérsékleten használjuk, a pontos méréshez korrekciós táblázat kell, 2,5 fok C hőmérsékletváltozásra a mérésünk +/- 1 tf% -al lesz pontatlan.)

A pálinkát most tovább pihentessük (ha van rá mód még három hónapig) majd ha szükséges a hidegszűrése következik. (Szobahőmérsékleten szűrés, opálos.) Télen ezt nagyon könnyű megtenni, a pálinkát le kell hűteni -3,-4 fokra, majd megszütni. A szűrőpapír nem engedhet át 0,1 mikrométertől nagyobb szemcsét. Az így megszürt pálinka mindig kristálytisztá marad, lehet palackozni, és elvinni egy pálinkafesztiválra. Akinek nincs szűrő berendezése, néhány liter szűrését elvégezheti pár tölcserbe tett papír presszókává szűrővel is.

A „jó” pálinka könnyed, tiszta, gyümölcsös, zavaró íz és illatalkotókat nem tartalmaz. Rendkívüli értéke, hogy magán viseli alkotója ízlésvilágát. Így lesz a jobból jobb, a minőségből „minőségi”.

Nézzük most, hogyan is történik a pálinkának a bírálata. (Sokszor voltam már pontozó bíró Vajdaság szerte megtartott pálinkafesztiválokban.) A szobahőmérsékletű (20 fok) pálinkát kóstoló pohárba (tulipánformájú talpas pohár) töltik (2 c. litert), a pohár lefedve kerül a pontozóbíró asztalára. Vajdaságban is a Magyarországról átvett húszpontos rendszert használják. A bíró először az illatot vizsgálja (a pálinka technológiai tisztaságát). Az illat tisztaságára 3, míg az illat karakterre 5 pont adható. Ha valaki az elő- vagy utópárlatot nem választotta el, romlott gyümölcsöt is felhasznált nagyon megérződik az illaton. (Az etilacetát szúrós illata (OHO ragasztó), vagy az acetaldehid émelyítő szaga az elő-párlatra, míg a savanykás kellemetlen szag az utópárlatra utal. (Ha a bíró ezeket, egy mintán megérzi, az bizonyára érem nélkül marad.) Második lépésben az íz hatást vizsgálják. Az íz tisztaságára 3, míg az íz karakterre 5 pont adható. A bíró a szájába vesz egy korty pálinkát, majd mikor ez szétterült, lenyeli azt, mivel egyes íz anyagok, a garatban érződnek, továbbá egyes illatok, lenyelés után rövid idővel, a garatból kiáramló levegővel válnak érezhetővé. (ilyen például a penész) Nagyon fontos, hogy a gyümölcsjelleg felismerhető legyen, ne hordozzon semmilyen idegen ízt. Szokásos még elvégezni az úgynevezett szárazpróbát, kiöntik a pálinkát a pohárból, kicsit kézbe tartva azt felmelegítik, majd megszagolják. Az illatnak tisztának kel maradni. Utoljára a kóstolás utáni benyomást, a harmóniát pontozzák, erre 4 pont adható. Ha az illatba vagy az ízbe hibát találnak, itt is pontlevonások vannak. Egy pálinka akkor harmonikus, ha fogyasztás után hosszú, intenzív, kellemes utóíz hagy maga után, ami sokáig megmarad. Mindig a pálinkafesztivál

szervezőjének a joga, hogy meghatározza az éremhatárokat. Rendszerint 14-15 pont bronzot, 16-17 pont ezüstöt, míg 18-20 pont aranyérmet ér.

Hogyan fogyasszuk a pálinkát? A pálinkát lehet étkezés előtt, de étkezés után is fogyasztani. Étkezés előtt lágyabb, selymes, kellemesen kesernyős pálinka az ajánlott, ilyen az alma, körte, meggy, ringló, szőlő, míg étkezés után a testesebbek, illatban gazdagabbak, mint a szilva, birs, bodza, kajszi, törköly. A pálinkát

szobahőmérsékleten 18-20 C fokon érdemes és kell fogyasztani. Az italból ezen a hőfokon szabadulnak fel leginkább, azok az aromák, melyek a pálinka élvezeti értékét adják. Lehűtve, főleg jégkockával „bezárul”, élvezeti értéke a minimumra csökken. A pálinkát kis kortyokban tanácsos fogyasztani, hogy az illatok után az ízeket is tudjuk értékelni, élvezni. Mérsékelt fogyasztása feledhetetlen élményt adó felfedezőút, az ízek és illatok világában. Minőségét jelzi, hogy milyen hosszú utóíze van a

garatban. Az élményt követően érdemes elgondolkodni az illat és az íz összhangján, hiszen a kettőnek harmonikusnak kel lennie.

Az alkoholos italok világranglistáján a gyümölcspálinkák az ötödik helyen vannak, olyan üres italok előzik meg, mint vodka és a whisky. Fontosnak tartom a pálinka rangjának elismerését, a fogyasztás módjának, kultúrájának terjesztését.

Horkai András

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

MI, MICSODA A BETEGVIZSGÁLATBAN? - A RÖNTGEN-

Amióta **Wilhelm Conrad Röntgen** 1895-ben elkészítette feleségének kezéről az első röntgenfelvételt, a technika óriási léptekkel halad tovább a betegvizsgálat területén. A fejlődés szinte követelhetetlen, nem csak nekünk idősöknek, már-már a szakmabeliek számára is. Emiatt szeretném néhány egyszerű mondattal betegtársaim számára világossá tenni, hová is utalta őket a szakorvos, van e különösebb követelmény az eljárás alatt, és mit várhatunk azoktól. A 60-as években orvosnövendékként a szabadkai kórházban eltöltött egy év alatt minden orvossal megismerkedtem, kivéve a röntgenológust. Jagity doktornő ugyanis sohasem ért rá, a napi munkáját a sötétkamrában kezdte, 30 percig alkalmazkodott, hogy a vizsgálat folyamán lásson is valamit a betegből, a fluoreszkáló képernyőn s utána fogott a munkának. Ma viszont karosszékünkben követjük a houstoni kórházban komputertomográfia kísért legújabb felfedezett betegség ismérveit. S Jagity doktornő és Huston között alig 50 év telt el! Hol van már azaz az idő, amikor a trombózis láb vérereibe kontrasztanyagot kellett fecskendezni a diagnózis felállítása érdekében, vagy a valamikori myelográfia, ami a ge-

rinche juttatott anyagokkal segítette a látélet pontosítását. Eltűntek, (és jól tették) akár a tavalyi hó!

Persze, W. Röntgen érdemei elévülhetetlenek. Minden, ami napjaink modern vizsgálati módszereit illeti, az ő munkáján alapszik. Vessünk ezekre a modern vizsgálati módszerekre egy-egy rövid pillantást, ami elegendő azok megértésére, és ami nem mellékes, a beteg megnyugtatására is szolgál. Röntgenvizsgálat. A látható fénysugaraktól jóval rövidebb röntgensugarak áthatolnak a test szövetein, de a sűrűbb szövetek, például a csontok elnyelik a sugarakat és ezért a filmen világos területként jelennek meg. Ezeket a világos területeket tanulmányozza a szakorvos. Az orvos emellett fecskendezhet be a lágy szövetekbe olyan agyagot is, amely nem engedi át a röntgensugarakat, s emiatt olyan képet adnak, akár a csontok. Ezek a kontrasztanyagok a jó felhasználásával készülnek és sajnos az ismételt vizsgálatnál allergikus, néha viharosan lezajló reakciót válthatnak ki. Az orvosnak tehát tudnia kell, voltunk e már hasonló eljárás alatt, és hányszor! Emellett, ha allergikusak vagyunk azokra az ételekre, amelyek tengeri állatokból készülnek, figyelmeztessük orvosunkat, ezek

ugyanis jódot tartalmaznak. Maga a vizsgálat különben olcsó, megbízható, gyorsan elkészül, ami sürgős esetekben kihagyhatatlanná tette. Az emlővizsgálatnál (mammográfia) nagyon jól bevált, nemhiába támogatja és szorgalmazza az Egészségügyi Minisztérium a mobil Röntgen gépek beszerzését, hiszen úgyszólván a kitapintható daganat megjelenése előtt már a Röntgen észleli a betegséget. Kockázata, ami a túlsúrgázást illeti, ma már elenyésző, mégis, a terhes nők figyelmeztessék orvosukat áldott állapotukra.

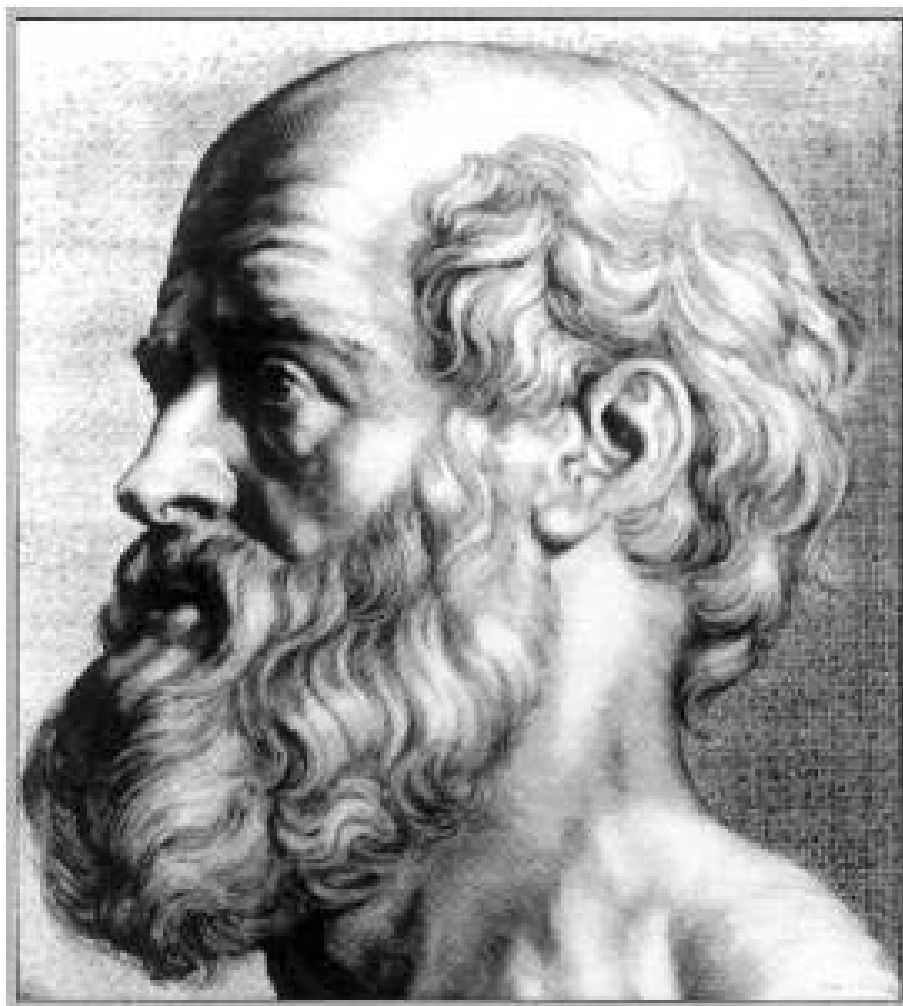
Dr. Kerekes József
az intenzív terápia ny. főorvosa

Az első Rtg felvétel, az orvos feleségének keze, 1895.

EGÉSZSÉGÜGY AZ ÓKORI HELLÁSZBAN

A Peloponnészosz félszigetet elfoglaló görögök csakhamar élénk kereskedelmi kapcsolatba léptek a keleti népekkel. Ezek során a magukkal hozott ősi gyógyító ismereteiket csakhamar kiegészítették a keleti népek hasonló tárgyú, fejlett ismereteivel. Hellász földje, illetve az ókori Görögország, vallási béklyóitól megszabadulva, új fejlődésnek indult a gyógyítás tudománya. Itt a legszentebb a szép volt, a földi gyönyörűséget maguk az istenek sem szégyellték. A görög mitológia istenei a pásztorélet és a földművelés mellett csakhamar pártfogásukba vették az ipart, a kereskedelmet, a tudományt, a művészeteket. Görögország műveltségének központjai a városok voltak, és a városokban, de még a falvakban is a test egészséges nevelésére testgyakorlólhelyeket, ún. gümnaszionokat állítottak fel. Ezekben birkózással, futással, diszkoszvetéssel, gerelyvetéssel, vívással edzették, növelték az ifjak erejét, ügyességét. Ebben a szellemben nőtt fel **HIPPOKRATÉSZ**. Az orvosi hivatás családjában nemzedékről nemzedékre, apáról- fiúra szállt. Művei alapján méltán nevezhették később az orvostudományok atyjának az ókor e legnagyobb orvosát. KÓSZ szigetén ma is áll világ állítólag legvénebb közel 3000 éves tölgyfája, amelynek árnyékában tanított. Az első volt, aki nemcsak népe, hanem az emberiség közügyévé tette a gyógyászatot. Hatalmas tárgyi tudása volt, ami éles logikával párosult. Az emberi szervezetet és a benne lezajló folyamatokat összefüggésében, egységes egészként fogta fel. Sok gyógyító eljárást és gyógyszer ismert, ezek jó része indiai és egyiptomi eredetű, néhány receptje szó szerint egyezik az EBERS PAPIRUSZOKON talált előírásokkal. Működése Görögország fénykorára, PERIKLÉSZ uralmára esik. Ebben az időben virágzott az athéni demokrácia, mely azonban nem terjedt ki a rabszolgákra, és az orvosok egy része csak a jól fizető

betegekkel törődött. HIPPOKRATÉSZ tanításait halála után a CORPUS HIPPOCRATICUM c. műben foglalták össze. Ez tekinthető az emberiség történelmében az első igazi orvosi kézikönyvnek. Amely korának orvosi ismereteit a józanész kritikájának szűrőjén át foglalta össze. Egyik legfőbb alapelve a –NIL NOCERE–, azaz a gyógyításban a legfontosabb, hogy ne ártsunk a betegnek. Ez azon a felismerésen alapult, hogy az emberi szervezet—az eredeti megfogalmazás szerint az emberi természet- képes arra, hogy saját erejéből legyőzze a legtöbb betegséget, így az orvos legfőbb feladata, hogy ezt a természetes gyógyulási folyamatot elősegítse, vagy ha erre nem képes, akkor legalább ne gátolja azt. Hippokratész és tanítványai szorgos

munkával figyelték meg a természetet, és csak ellenőrzött megfigyelésekből vontak le további következtetéseket. Megfigyeléseik pontosságát bizonyítja az a tény, hogy az aforizmak sok helyes prognosztikus észlelést tartalmaznak. Hippokratész gyógyítási elveinek megfelelően a gyógyszereket is óvatosan, kellő kritikával alkalmazta. Etikai nézeteit, haladó szemléletét jól tükrözi azaz eskü, amit az ókori görög orvosok tanulmányaik befejeztével tettek.

Kórizs József,
gyógyszerész

****MIT, MIVEL?****

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

A SALÁTA

Így tavasszal, még csak ritka friss kerti vetemények állnak rendelkezésünkre, mint primőrök, mint a hónapos retek vagy az őszi saláta a zöldhagyma, de neki kell kezdeni a tél folyamán elvesztett vitaminok és ásványi anyagok pótlását. Jó tudjuk, hogy a tésztától, salátáktól, kompótoktól az ember nagyon vékonyan „énekel”, meg, ha élni és erősen dolgozni akarunk, akkor bizony a húst, hússal kell fogyasztani, meg ilyen krízisben, meg ilyen krumpli árak mellett, az embert ne salátákkal idegesítsék. Nem is az a célunk, de mivel az elég

csapadéknak köszönve a saját munkánk eredményeként is előállíthatjuk, ezt a főétel mellé szolgált garnírungot, vagyis a salátát.

Nem csicsás, flancos idegen ismeretlen kimondhatatlan nevű, sem szeme, sem száját nem ingerlő csodákról van szó, hanem csak arról, ami szebbé, jobbá, ízesebbé, emészthetővé tenné a főételünket.

A saláta nem csak valamilyen mellék, kiegészítő része kell, hogy legyen a főételünknek, mint a paradicsom, káposzta, fejes saláta, uborka, és más, ami a fő étel mellé már megszokott, de lehetnek főételek reggelire, vacsorára, mint például a csirke vagy marhahús saláták, vagy az olasz Bettina, ami olaszos ízű fűszerek, mortadella és főtt apró kagylótészta tejfölös, majonézes keveréke. Ez mellett a saláták még lehetnek meleg szendvics elemei is, a már fent említett húsos salátákon kívül tonhalas, és amit még kiad a fantáziánk.

A desszert kitűnő szereplői, pedig a mindenkori szezonális, vagy akármilyen egzotikus gyümölcsökből készített gyümölcssaláták, ínycenc vagy akár egészségügyi szempontokat kisérvé az előállításuknál.

Mivel az ízlésekről, már a római kor óta tudjuk, hogy nem disputálunk, így inkább kedves olvasóink receptjeit várjuk, hogy kedvenceiket megosszák mással is.

szerk.

A VENDÉGLÁTÁS ABC-JE

A vendéglátás „nagykönyvéből”

Mostani cikkemben két témáról szeretnék bővebben beszélni. Egyik téma, aminek egyes mozzanatait már korábbi cikkeimben is felemlítettem, a személyzetre vonatkozik. Szeretnék most részletesebben kitérni erre a témára, ami szintén nem hanyagolható. Sőt! Nagyban függ tőle egy vendéglátó ipari intézmény sikeres működése. Nézzük, mire is gondolok. Legnagyobb megtiszteltetés, ami egy pincért érhet az, az, amikor a vendég azzal a megszólítással illeti, hogy **Főúr**, vagy **Pincér úr**. Ezek a szavak a vendég elismerését tükrözik és azt, hogy a vendég tisztában van azzal, hogy hol jár és, hogy maga az intézmény illetve annak személyzete kielégítette a vendég igényeit. De ahhoz, hogy ezek az elismerő szavak megillessenek valakit, több elvárásnak kell eleget tenni. Van néhány alapvető dolog, ami nélkül nem pincér a pincér.

Először is, egy személyzetnek szüksége van tapasztalatra, mert az új embereket valakinek tanítania kell. Elfogadhatatlan az a hozzáállás, hogy majd idővel belejössz. Ha nincs

megfelelő személyzet erre a csodálatos munkára, akkor bölcs elfogadni a szakmai jó tanácsokat azoktól, akiknek már van tapasztalata és főleg megfelelő iskolai végzettsége.

Másodszor, amire nagyon nagy hangsúlyt kell fektetni, az a személyzet egészségi állapota. Egy pincérnek nem lehetnek a következő betegségei:

- bőrfertőzés
- vérfertőzés
- epilepszia
- dadogás.

Ennek elkerülése érdekében a személyzetnek rendszeresen részt kell vennie orvosi vizsgálatokon.

Másik téma, aminek szerepet kívánok adni e havi cikkemben a **Svédasztalos** „buli”. Megszervezni egy ilyen mulatságot nem egyszerű folyamat. Sokan azt hiszik, hogy egy ilyen bulit a legkönnyebb megszervezni, hisz nem kell más, csak roskadásig megtölteni az asztalt minden jóval, a vendég pedig majd kiszolgálja magát és meg is van oldva a probléma. De kérdelem én, vajon a vendég nem szeretné tudni, hogy miből is válogathat, miből is áll a menü? Mert nagyon sokan nem ismerik a különféle hús- és halételeket, sajtféléket, köreteket, salátákat, dresszingekeket. Sokszor panírozott húsfélék is vannak az asztalon, amiket nehéz felismerni. Ezért kell a séf és pincérek segítsége, hogy a vendégekkel megismertessék a menüt. Mert a Svédasztalos össze-jöveleteknek is meg kell, hogy legyen a színvonaluk, hogy a vendég ne egy talponállóban érezze magát.

•Csoki

F E C S K E T O L L

ÓHAJ

Szólj meg természet,
hallani akarjuk a hangod!
Beszélj hozzánk még rajzod,
fűvel, fával körülvesz bennünket!

Csodáljuk képeidet,
tarkaságuk benő mindent,
csupa színek lent-fent,
alkotásod művészet.

Itt vagyunk,
a képzeletünk táltossá változtat,
hogyan mesélj nekünk,
szépséged titkára vágyunk.

Beszélj hozzánk,
még ecseted packássá festi az eget!
Ám a nap sietve rányomja itatós
papírját,
és vöröses lesz a messzi palánk.

Szólj meg természet,
hallani akarjuk a hangod!
Ki ilyen csodásat alkot,
ne spórolja a beszédet,
a képekhez fűzőn meséket.

Ölelj át bennünket!
Gondolataink repülnek, mint a
mesében,
ismeretlen tájakon barangolunk
s élményben gazdagítsd lelkünket!

Tudni fogjuk miért olyan buja a
növényzet,
illatát miért ontja ezernyi virág
s a költészet ihletét tőled kapja,
repül a madarak raja,
a dal vidáman ragad az ajkakra.

Érezni kell értelmét az életnek.
Ó, csak szólj meg természet!

Bácsi (Vajda) Sára

TAVASZI SZÉL

Boldog színek lepik el a tájat,
a friss szellő erőlyesen vágat,
töri, zuzza a végtelen fákat.
Minden virág elbújna talán,
színes pompájukat nem adják a szélnek,
szirmaikat szélesen kitérítik, nem félnek.
Minden rejtett zugba bekukkant,
minden lehulló színes virágot felkap,
minden kiszolgáltatott levelet magával ragad.
Csak tombol és tombol,
nem múlik táncos kedve,
vad táncát járja csak egyre.
Nem engedi, hogy a nap melege
simogassa gyengéden arcunk,
dühösen az arcunkba kiállt!
Erőszakosan behatol otthonunkba,
betör ajtón, s ablakon,
nem tarthatja vissza semmi,
most ő itt az úr.
Majd egyszer csak előlép a nap fényes sugará-
val,
s messze űzi innen e dühös fantomot.

Verbászi Hajnalka

Elhunytak

Dorkó Erzsébet szül. Szilágyi április 7, 90 évében
Mijajlović P. Todor (Tošo) április 11, 79 évében
Nagy Kálmánné szül. Szolga Julianna április 19, 87
évében
Balogh Mária szül. Vajda április 25, 72 évében
Molnár Lídia szül. Kollár május 2, 80 évében
Id. Kelemen László május 7, 74 évében

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Török Zoltán és Hadadi Gita kislányuk **Török Viktória**
Barcza János és Szabó Anita kislányuk **Ádám**

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bertók Z. Tatjana, Fekete Tímea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Lódi Andrea, Molnár Károly, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Szukola Béla, Sztás Angéla, Tóth János, Juhász Attila. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2011. május.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehegy havilap / szerkesztő Bácsi Róbert.
– 1. évf., sz. (2004) – Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illusz.: 30 cm

Mesečno.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

A wide-angle photograph of a construction site. In the foreground, a large, uneven dirt and gravel area with visible tire tracks slopes downwards. To the left, a red excavator is positioned on a raised section of the site. In the background, a large, modern industrial building with a mix of grey and orange-red panels stands under a cloudy sky. Several other vehicles, including a yellow truck and a white van, are parked near the building. The overall scene depicts an active construction project.

Az Ipari Park szervíz útjának kiépítése